

Mosina, 17 grudzień 2015 r.

Numer sprawy: ZB.5520.26.2015

Rada Miejska w Mosinie

Wpł. dnia 17.12.2015 r.

Nr sprawy BR.0004, EG.2015

Pani**Małgorzata Kaptur****Przewodnicząca Rady Miejskiej****w Mosinie**

W odpowiedzi na interpelację Radnego Rady Miejskiej w Mosinie Pana Waldemara Wiązka z dnia 26 listopada 2015 r. dotyczącą zamknięcia jazu na Kanale Mosińskim w Borkowicach uprzejmie wyjaśniam, że decyzja Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej nr KZGW/BAPpo-339/5278/2014/ja z dnia 26.06.2014 br. definitywnie kończy sprawę piętrzenia wód Kanatu Mosińskiego w okresie od 1 maja do 30 września.

Natomiast sprawa piętrzenia wód kanału w okresie od 1 października do 30 kwietnia jest ponownie rozpatrywana przez organ odwoławczy, który ze względu na skomplikowany charakter przedmiotowej materii wyznaczył 8 stycznia 2016 roku na dzień załatwienia sprawy.

Załączniki na płycie CD:

zał. nr 1 - decyzja Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej
nr KZGW/BAPpo-339/5278/2014/ja z dnia 26.06.2015 r.

zał. nr 2 - decyzja Starosty Poznańskiego nr WŚ.6341.1.40.2013V z dnia 24.09.2015 r.

zał. nr 3 - pismo RZGW nr ZOO.4410.92.2015.1897 z dnia 2011.2015 r.

z up. Burmistrza
mgr Krzysztof Kaczmarek
Kierownik Referatu

Do wiadomości:

- Pan Waldemar Wiązek Radny Rady Miejskiej w Mosinie,
- Burmistrz Gminy Mosina,
- a/a

OC do wied.

Warszawa, dnia 26-06-2014 r.

**PREZES
KRAJOWEGO ZARZĄDU
GOSPODARKI WODNEJ**

WITOLD SUMISŁAWSKI

KZGW/BAPpo-339/5278/2014/ja

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 156 § 1 ust. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), w związku z art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.), po rozpatrzeniu odwołania Pana Józefa Lazarka, prowadzącego działalność pod firmą „ELKA” Józef Lazarek, ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, reprezentowanego przez Panią Danutę Pikor, od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2014 r., znak: ZOO-552-98W13/89/422/14, w sprawie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 14 lutego 2013 roku, znak: WŚ.6341.1.1.2013.V,

- utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Starosta Poznański decyzją z dnia 30 marca 2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielił pozwolenia wodnoprawnego na wspólne korzystanie z wód Wielkopolskiemu Zarządowi Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu (wskazanemu jako zakład główny) oraz Panu Willi Kryska, przy czym korzystanie z wód polegać miało na:

- piętrzeniu wód Kanału Mosińskiego do rzędnej maksymalnej wynoszącej 63,51 m n.p.m. przez jaz zlokalizowany w km 8+820 Kanału w okresie od 1 maja do 30 września przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu;
- piętrzeniu wód Kanału Mosińskiego do rzędnej maksymalnej wynoszącej 63,11 m n.p.m. przez jaz zlokalizowany w km 8+820 Kanału w okresie od 1 października do 30 kwietnia oraz pobór wody powierzchniowej z kanału w ilości $Q_{max}=3,0 \text{ m}^3/\text{s}$ w ciągu całego roku, przez Pana Willi Kryska, na potrzeby małej elektrowni wodnej.

Następcą prawnym Pana Willi Kryska jest Pan Józef Lazarek prowadzący działalność pod firmą „ELKA” Józef Lazarek. Prawa i obowiązki wynikające z przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego zostały przejęte przez Pana Józefa Lazarka na mocy umów: z dnia 19 maja 2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Willy Kryska

oraz panem Henrykiem Węgrzynem) oraz z dnia 4 czerwca 2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Henrykiem Węgrzynem oraz Panem Józefem Lazarkiem).

Pismem z dnia 16 sierpnia 2012 roku, znak: EUM 4212-2/37/2012, uzupełnionym pismem z dnia 21 grudnia 2012 r., Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu zrzekł się uprawnień wynikających z ww. decyzji w części jego dotyczącej oraz poinformował, że decyzja o zaprzestaniu piętrzenia jest spowodowana interwencjami użytkowników gruntów zlokalizowanych w sąsiedztwie Kanału Mosińskiego. Jednocześnie podmiot ten zwrócił się z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia przedmiotowej decyzji w części dotyczącej WZMiUW.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Starosta Poznański decyzją z dnia 14 lutego 2013 r., znak: WŚ.6341.1.1.2013.V, na podstawie art. 138 ust. 1 oraz art. 135 ust. 2 ustawy Prawo wodne stwierdził wygaśnięcie własnej decyzji z dnia 30 marca 2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, w części dotyczącej uprawnień nadanych Wielkopolskiemu Zarządowi Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu.

Pismem z dnia 21 października 2013 roku Pan Józef Lazarek, reprezentowany przez Panią Danutę Pikor, zwrócił się do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z wnioskiem o stwierdzenie nieważności ww. decyzji Starosty Poznańskiego z uwagi na rażące naruszenie prawa. Dyrektor RZGW w Poznaniu po przeprowadzeniu postępowania nie stwierdził zaistnienia przesłanek wymienionych w art. 156 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z czym odmówił stwierdzenia nieważności przedmiotowej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył Pan Józef Lazarek, reprezentowany przez Panią Danutę Pikor, wnioskując o jej uchylenie i stwierdzenie nieważności decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 14 lutego 2013 r. lub przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W odwołaniu podniesiono, że organ I instancji oparł się na wadliwej wykładni art. 130 ustawy Prawo wodne, zgodnie z którą na piętrzenie wód przy pomocy jednego urządzenia mogą być udzielone w jednej decyzji 2 pozwolenia wodnoprawne skierowane do dwóch różnych zakładów. W interpretacji Skarżącego w przypadku pozwolenia na wspólne korzystanie z wód skuteczne oświadczenie o zrzeczeniu się praw i obowiązków wynikających z tego pozwolenia powinno zostać złożone przez oba zakłady, dla których przedmiotowa decyzja została wydana, zaś w sytuacji, gdy tylko jeden z zakładów zrzeka się praw i obowiązków wynikających z decyzji wówczas zachodzi przesłanka do zmiany tej decyzji, nie zaś do stwierdzenia jej wygaśnięcia w części dotyczącej tego zakładu.

Odwołanie wpłynęło w terminie określonym w art. 129 § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Po przeanalizowaniu akt omawianej sprawy organ stwierdził, co następuje.

Kwestia udzielania pozwoleń wodnoprawnych na wspólne korzystanie z wód została uregulowana w art. 130 ustawy Prawo wodne. Zgodnie z tym przepisem na wspólne korzystanie z wód przez kilka zakładów może być wydane jedno pozwolenie wodnoprawne. Zakłady te powinny wystąpić z wnioskiem o udzielenie pozwolenia wskazując jeden z nich jako główny, przy czym sformułowanie „(...) może być wydane (...)” wskazuje na możliwość, nie zaś na konieczność wydania takiej decyzji. Stanowisko takie potwierdzone zostało w orzecznictwie: „(...) przepisy ustawy Prawo wodne w sposób oczywisty nie nakładają obowiązku koniecznego rozstrzygnięcia jedną decyzją (o pozwoleniu wodnoprawnym) o różnych formach szczególnego korzystania z wód (...)” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 marca 2008 r. sygn. akt: II SA/Gd 765/07). Niezasadny wydaje się zatem zarzut Skarżącego w kwestii zastosowania błędnej wykładni art. 130 ustawy Prawo wodne.

W przedmiotowej sprawie pozwolenie zostało wydane w sposób jasno określający prawa i obowiązki obydwu podmiotów, którym zostało ono udzielone, tj. z podaniem odrębnych terminów oraz różnych rzędnych piętrzenia wód Kanału Mosińskiego, co w sytuacji zrzeczenia się uprawnień przez jeden z tych zakładów umożliwiło w łatwy sposób wyodrębnienie tej części decyzji, która na mocy art. 135 ust. 2 ustawy Prawo wodne wygasa.

Należy bowiem w tym miejscu podkreślić, że organ I instancji słusznie przyjął, iż wydanie decyzji o stwierdzeniu wygaśnięcia pozwolenia w przypadku zrzeczenia się przez podmiot uprawnień wynikających z pozwolenia jest obligatoryjne. Wskazuje na to treść art. 138 ust. 1 Prawa wodnego, zgodnie z którym stwierdzenie wygaśnięcia, cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego następuje z urzędu lub na wniosek strony, w drodze decyzji. Jednocześnie w myśl art. 135 ust. 2 ww. ustawy pozwolenie wodnoprawne wygasa, jeżeli zakład zrzekł się uprawnień ustalonych w tym pozwoleniu. W związku z powyższym w przypadku złożenia przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu oświadczenia o rezygnacji z piętrzenia wód Kanału Mosińskiego, organ był zobowiązany do potwierdzenia faktu wygaśnięcia pozwolenia udzielonego na to piętrzenie w decyzji administracyjnej z urzędu bądź na wniosek strony. Decyzja taka ma wyłącznie charakter deklaratoryjny, ponieważ potwierdza jedynie istniejący stan prawny, nie tworzy zaś nowego.

Odnosząc się do wskazanej przez Skarżącego możliwości zmiany udzielonego decyzją Starosty Poznańskiego pozwolenia wodnoprawnego, organ odwoławczy stwierdził, co następuje. Zgodnie z art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Zmiana taka ma jednak na celu wprowadzenie innych niż dotychczasowe warunków realizacji pozwolenia, nie zaś całkowite zaprzestanie jego realizacji. Zmiana decyzji oraz stwierdzenie wygaśnięcia pozwolenia stanowią dwa odrębne tryby administracyjne, uregulowane różnymi przepisami, przy czym zmiana stanowi ingerencję w prawa i obowiązki stron określone w decyzji, natomiast stwierdzenie wygaśnięcia decyzji jest czynnością mającą na celu potwierdzenie zaistniałego stanu prawnego i wycofanie aktu z obiegu prawnego.

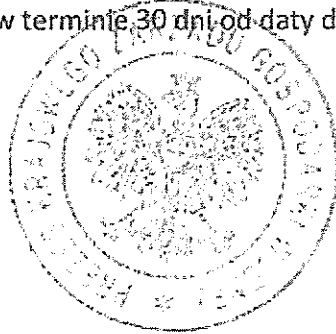
Wobec powyższego tut. organ podziela stanowisko Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, zgodnie z którym w przypadku analizowanej decyzji nie zaszyły przesłanki wymienione w art. 156 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, iż Pan Józef Lazarek jako podmiot, do którego również została skierowana przedmiotowa decyzja, może w każdej chwili wystąpić o jej zmianę, przedkładając zaktualizowaną dokumentację, w tym „Instrukcję gospodarowania wodą wraz z instrukcją utrzymania i eksploatacji jazu”, dostosowaną do nowych warunków realizacji pozwolenia wodnoprawnego. Strona jest również uprawniona do wystąpienia o udzielenie nowego pozwolenia w zakresie piętrzenia wody w Kanale Mosińskim oraz poborze wody na potrzeby małej elektrowni wodnej.

W związku z powyższym tut. organ, po rozpatrzeniu odwołania na decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu i merytorycznej ocenie materiału dowodowego stwierdził, iż należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. W przypadku jej niezgodności z prawem służy na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, złożona za pośrednictwem Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań
2. Danuta Pikor – pełnomocnik Józefa Lazarka
Kancelaria Radców Prawnych CIC, Danuta Pikor, Michał Behnke Sp. p., ul. Śląska 50/6, 81-310 Gdynia
3. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu, ul. Piekary 17, 60-967 Poznań
4. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu, Inspektorat Przeźmierowo, Baranowo, ul. Budowlanych 8, 62-081 Przeźmierowo
5. Burmistrz Gminy Mosina, Plac 20 Października 1, 62-050 Mosina
6. Burmistrz Gminy Czempień, ul. 24 Stycznia 25, 64-020 Czempień
7. Związek Spółek Wodnych w Środzie Wielkopolskiej, ul. Libelta 4, 63-000 Środa Wielkopolska
8. Nadleśnictwo Konstantynowo, Konstantynowo 1, 62-053 Pecna
9. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu, Rejonowy Oddział w Lesznie, ul. Śniadeckich 5, 64-100 Leszno
10. Spółka Wodna Melioracji Nizin Obrzańskich, Bonikowo, ul. Dworcowa 27, 64-000 Kościan
11. Polski Związek Wędkarski Okręg w Poznaniu, ul. Znanińskiego 9, 60-682 Poznań
12. Henryk Węgrzyn, ul. Diamentowa 8/11, 43-600 Jaworzno
13. Starosta Poznański, ul. Jackowskiego 18, 60-509 Poznań
14. a/a

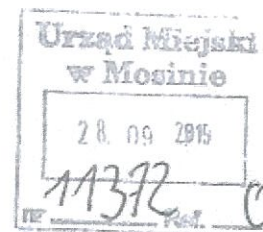
Starosta Poznański

ul. Jackowskiego 18
60 – 509 Poznań

WŚ.6341.1.40.2013.V

Poznań, dnia 24.09.2015 r.

*Of-2015
ZB - dos. legne
Dziękuję
d. S. OP. 2015*

DECYZJA

Na podstawie art. 138 ust. 1, art. 136 ust. 1 pkt 1, art. 140 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2015, poz. 469) oraz art. 104, art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.),

po ponownym rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Gminy Mosina, Plac 20 Października 1, 62-050 Mosina,

Starosta

ogranicza, bez odszkodowania, pozwolenie wodnoprawne z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielone Panu Józefowi Lazarkowi prowadzącemu działalność pod nazwą „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem, w ten sposób, że:

ustala maksymalną rzędną piętrzenia wód Kanału Mosińskiego wynoszącą 62,80 m n.p.m.

Uzasadnienie

Starosta Poznański decyzją z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 udzielił pozwolenia wodnoprawnego:

1. Wielkopolskiemu Zarządowi Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Inspektorat w Przeźmierowie – jako zakładowi głównemu, będącemu administratorem urządzenia wodnego – jazu (stanowiącego własność Skarbu Państwa) – na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 Kanału do rzędnej maksymalnej 63,51 m n.p.m., w okresie od 1 maja do 30 września;
2. Panu Willemu Kryska, jako dzierżawcy części jazu piętrzącego, pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału, w miejscowości Bolesławiec, gm. Mosina, do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem.

Decyzją z dnia 14.02.2013 r., znak: WŚ.6341.1.1.2013.V Starosta Poznański, na wniosek Wielkopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Inspektorat w Przeźmierowie, na podstawie art. 138 ust. 1 i art. 135 pkt 2 ustawy Prawo wodne, stwierdził wygaśnięcie decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, w części udzielającej WZMiUW pozwolenia wodnoprawnego, w związku z rezygnacją przez zakład z piętrzenia wód Kanału Mosińskiego. Wnioskodawca wystąpił o wygaszenie ww. decyzji w związku z licznymi interwencjami użytkowników gruntów sąsiadujących z Kanałem Mosińskim.

Następcą prawnym zakładu, który uzyskał pozwolenie wodnoprawne na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału, w miejscowości Bolesławiec, gm.

Mosina, do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej, jest Pan Józef Lazarek, prowadzący działalność pod nazwą „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, który jest obecnym dzierżawcą ww. jazu oraz właścicielem małej elektrowni wodnej. Prawa i obowiązki wynikające z przedmiotowego pozwolenia zostały przejęte przez Pana Józefa Lazarkę na mocy umów: z dnia 19.05.2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Willi Kryską oraz Panem Henrykiem Węgrzynem) oraz z dnia 04.06.2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Henrykiem Węgrzynem a Panem Józefem Lazarkiem). Następca prawny zakładu przejął prawa i obowiązki wynikające z tego pozwolenia w trybie art. 134 ust. 1 ustawy Prawo wodne.

Decyzją z dnia 25.06.2013 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V Starosta Poznański, w wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, wszczętego na wniosek Burmistrza Gminy Mosina z dnia 21.01.2013, znak: OC.55332.1.2013:

- 1) cofnął bez odszkodowania pozwolenie wodnoprawne z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielone Panu Józefowi Lazarkowi prowadzącemu działalność pod nazwą „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem;
- 2) zobowiązał do Pana Józefa Lazarkę – „Elka” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, do usunięcia urządzenia użytkowanego na podstawie pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 – turbiny zlokalizowanej w lewym przęśle jazu, w celu zabezpieczenia swobodnego przepływu wody w Kanale Mosińskim, w terminie 90 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna,

w związku z udokumentowanym przekraczaniem maksymalnej rzędnej piętrzenia ustalonej w pozwoleniu.

Od powyższej decyzji Starosty Poznańskiego, do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, za pośrednictwem Starosty Poznańskiego, w dniu 15.07.2013 r. wniósł odwołanie Pan Józef Lazarek, reprezentowany przez Panią Danutę Pikor, wnosząc o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania oraz alternatywnie o przekazanie sprawy organowi do ponownego rozpoznania.

Decyzją z dnia 22.08.2013 r., znak: ZOO-552-64W13/325/1650/13 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W swojej decyzji Dyrektor RZGW w Poznaniu stwierdził m in., że:

- w aktach sprawy brak jest dokumentów potwierdzających, że Pan Józef Lazarek jest dzierżawcą jazu oraz następcą prawnym zakładu, który uzyskał przedmiotowe pozwolenie wodnoprawne, oraz że Starosta Poznański nie wskazał na jakiej podstawie Pan Józef Lazarek przejął prawa i obowiązki wynikające z pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 w zakresie poboru wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego dla celów małej elektrowni wodnej,
- definicja przepisu art. 127 ust. 7 ustawy Prawo wodne określającego strony postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia wodnoprawnego będzie miała również zastosowanie w postępowaniu w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego, gdyż sprawa nie zmienia zasadniczego przedmiotu, nadal jest związana z pozwoleniem wodnoprawnym tyle, że prowadzone jest w trybie określonym w art. 136 ust. 1 Prawa wodnego,
- piętrzenie wód Kanału Mosińskiego w dniach 1-6.05.2013 r., czyli poza okresem wskazanym w pozwoleniu wodnoprawnym, jest działaniem bez pozwolenia wodnoprawnego, a nie naruszeniem warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu, i w takim przypadku mają zastosowanie przepisy art. 192 Prawa wodnego,
- Starosta Poznański nie dokonał analizy pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 w oparciu o zatwierdzoną „Instrukcję gospodarowania wodą wraz z instrukcją utrzymania i eksploatacji jazu”, wskazując jedynie, że zakład zobowiązany został do

eksploatacji urządzeń wodnych zgodnie z opracowaną i zatwierdzoną instrukcją, oraz że nie mógł dokonać powyższej analizy gdyż w aktach sprawy brak dokumentu pt. „Instrukcja gospodarowania wodą wraz z instrukcją utrzymania i eksploatacji jazu”,

- brak wystarczającego uzasadnienia czy sankcja w postaci cofnięcia pozwolenia jest proporcjonalna do zakresu naruszenia wymogów zawartych w pozwoleniu wodnoprawnym.

Ponadto zdaniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu:

- przekroczenie maksymalnej rzędnej piętrzenia wody na jazie w Bolesławcu stanowi naruszenie warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym obejmującym piętrzenie Kanału Mosińskiego przez jaz zlokalizowany w km 8+820,
- oblodzenie zasuw uniemożliwiający ich podniesienie, panujące warunki atmosferyczne, oraz zanik napięcia w sieci energetycznej nie uprawniają zakładu do piętrzenia wody niezgodnie z warunkami udzielonymi w pozwoleniu wodnoprawnym, gdyż zakład został zobowiązany do eksploatacji urządzeń wodnych (jazu i małej elektrowni) zgodnie z opracowaną i zatwierdzoną instrukcją gospodarowania wodą,
- Starosta Poznański nie miał podstaw do orzekania w trybie art. 139 ust. 1 Prawa wodnego co do urządzenia wodnego jakim jest jaz, gdyż jest on własnością Skarbu Państwa reprezentowanego przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego, a administrowany jest przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu,
- załączona do odwołania ekspertyza pt. „Analiza i ocena wpływu piętrzenia wody przez jaz na kanał Mosiński – km 8+820 na tereny przyległe”, z maja 2013 r., została sporządzona w związku z niezależnym postępowaniem wszczętym w trybie art. 133 Prawa wodnego w sprawie zmiany pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, dotyczącym naruszenia interesów osób trzecich przez zakład posiadający pozwolenie wodnoprawne tj. szkody przy prowadzeniu działalności zgodnie z warunkami udzielonego pozwolenia, natomiast przedmiotowe postępowanie dotyczy działalności zakładu niezgodnie z warunkami udzielonymi w pozwoleniu wodnoprawnym.

Po uzupełnieniu postępowania dowodowego i wyjaśniającego Starosta Poznański ponownie rozpatrzył sprawę oraz stwierdził co następuje:

W dniu 24.01.2013 r. do Starosty Poznańskiego wpłynął wniosek Burmistrza Gminy Mosina, o cofnięcie decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 30.03.2007r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 w części udzielającej pozwolenia wodnoprawnego Panu Józefowi Lazarkowi – „Elka” Józef Lazarek, w związku z wielokrotnym przekraczaniem ustalonej w pozwoleniu maksymalnej rzędnej piętrzenia wód Kanału Mosińskiego, wynoszącej 63,11 m n.p.m. Do wniosku dołączono zdjęcia wykonane w dniu 21.01.2013 r., dokumentujące przekroczenia maksymalnego poziomu piętrzenia wody na jazie w Bolesławcu – widoczne zlodowacenia na łacie wodowskazowej na wysokości ok. 240 cm, podczas gdy maksymalny poziom piętrzenia 63,11 m n.p.m. odpowiada odczytowi na łacie wodowskazowej 220 cm.

W dniu 08.02.2013 r. Burmistrz Gminy Mosina pismem z dnia 06.02.2013 r. wniósł o dołączenie do akt sprawy, złożonych w Urzędzie Miejskim w Mosinie, przez Pana Wiktora Dudziaka, płyt CD zawierających zdjęcia obrazujące przekroczenia maksymalnego poziomu piętrzenia wody w Kanale Mosińskim w dniach 13.01.2013 i 30.01.2013 r., w których odczyt na łacie wodowskazowej wynosił 230 cm, co wskazuje na przekroczenie maksymalnej rzędnej piętrzenia o 10 cm.

W dniu 31.01.2013 r. Starosta Poznański przeprowadził kontrolę Kanału Mosińskiego na odcinku od km 8+616 kanału do km 10+600 w miejscowości Bolesławiec. W dniu kontroli w trakcie pracy małej elektrowni wodnej stwierdzono przekroczenie maksymalnego poziomu piętrzenia wody na jazie zlokalizowanym w km 8+ 820 kanału o 5 cm. Maksymalny poziom piętrzenia w okresie od 1 października do 30 kwietnia, zgodnie z udzielonym pozwoleniem wodnoprawnym, winien wynosić 63,11 m n.p.m., co odpowiada odczytowi na łacie wodowskazowej 220 cm, natomiast w dniu kontroli odczyt na łacie wynosił 225 cm.

Na wniosek Burmistrza Gminy Mosina uwzględniono również dokumenty zgromadzone w toku postępowania w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia (znak sprawy WŚ.6341.1.85.2012), w takcie którego Burmistrz Gminy Mosina przedstawił zdjęcia z dnia 01.02.2012 r. dokumentujące

złodzenia na łacie wodowskazowej na rzędnej 63,31 m n.p.m, wskazujące na przekroczenie dopuszczalnego poziomu piętrzenia wody o 20 cm (odczyt na łacie wodowskazowej 240 cm).

Na podstawie art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne pozwolenie wodnoprawne można cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania, jeżeli zakład zmienia cel i zakres korzystania z wód lub warunki wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu. Zgodnie z art. 140 ust. 3 ustawy Prawo wodne, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego jest właściwy w sprawach cofnięcia lub ograniczenia tego pozwolenia. Zatem organem właściwym do wydania niniejszej decyzji jest Starosta Poznański.

Biorąc pod uwagę powyższe, Starosta Poznański w dniu 19.02.2013 r., na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy Prawo wodne, wszczął postępowanie administracyjne, w sprawie cofnięcia bez odszkodowania decyzji z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielającej Panu Józefowi Lazarkowi - „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem.

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego strony postępowania pismem z dnia 19.02.2013 r., zostały powiadomione o wszczęciu postępowania administracyjnego i możliwości zapoznania się z dokumentacją oraz przedstawienia swojego stanowiska. Strony postępowania w sprawie cofnięcia pozwolenia określone zostały zgodnie ze stronami postępowania ustalonymi przy wydaniu przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006.

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Starosta Poznański zawiadomił strony postępowania pismem z dnia 27.03.2013 r., że przed wydaniem decyzji w przedmiotowej sprawie mogą zapoznać się z zebranymi w sprawie materiałami oraz dowodami. W dniu 04.04.2013 r. z aktami sprawy zapoznał się Pan Józef Lazarek.

W dniu 16.04.2013 r. Pan Józef Lazarek reprezentowany przez pełnomocnika – adwokata Daniela Siudę, złożył wyjaśnienia dotyczące przekroczenia maksymalnego poziomu piętrzenia wody na Kanale Mosińskim, informując, że:

- przyczyną przekroczenia maksymalnej rzędnej piętrzenia wód Kanału Mosińskiego w dniu 21.01.2013 r. było zwiększenie przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych przepływu wody na Kanale Mosińskim w miejscu wlotu do kanału, tj. w miejscowości Kościan (gm. Kościan, powiat kościański). Według strony, wskazana czynność nastąpiła poprzez podniesienie śluzy, regulującej stan wód w Kanale Mosińskim. Wskazano również, że przyczyną występowania w dniu kontroli znacznej ilości kry było wprowadzenie do Kanału Mosińskiego kry z rzeki Obry, poprzez podniesienie śluzy obsługiwanej przez WZMiUW,
- w dniu 30.01.2013 r. w związku z przeprowadzoną kontrolą przez Starostę Poznańskiego, w trakcie której stwierdzono przekroczenie maksymalnego poziomu piętrzenia o 5 cm, obsługa Małej Elektrowni Wodnej bezzwłocznie podjęła działania mające na celu skucie oblodzenia. Zdaniem podmiotu legitymującego się pozwoleniem oblodzenie zasuw na jazie w Bolesławcu miało również miejsce w dniach 21 i 30 stycznia 2013 r.,
- przekroczenie dopuszczalnego poziomu piętrzenia w dniach 21 i 30 stycznia 2013 r. było ściśle związane z panującymi wówczas warunkami atmosferycznymi,
- przyczyną nieprawidłowości stwierdzonych w dniu 30 stycznia 2013 r. był zanik napięcia w sieci energetycznej, powodujący automatyczne wyłączenie turbiny, stanowiącej oprzyrządowanie Małej Elektrowni Wodnej. Według wyjaśnień Pana Lazarka wyłączenie turbiny spowodowało zwiększenie o $3 \text{ m}^3/\text{s}$ przepływu wody przez jaz oraz tymczasowe podpiętrzenie wody.

W dniu 14.05.2013 r. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Rejonowy Oddział w Lesznie – administrator jazu zlokalizowanego w km 26+630 Kanału Mosińskiego, pismem z dnia 30.04.2013 r., znak: RO EUM-4212/00/67/2013, złożył wyjaśnienia w powyższej sprawie, informując że nie prowadził w bieżącym roku piętrzenia wód na jazie Kanału Mosińskiego w km 26+630, oraz że według posiadanych przez WZMiUW Rejonowy Oddział w Lesznie danych,

przekroczenie stanu maksymalnego na jazie w Bolesławcu w km 8+820 kanału było wynikiem wysokich stanów wód w korytach wszystkich cieków i kanałów. W dniu 29.05.2013 r. WZMiUW R/O w Lesznie dostarczył również pozwolenie wodnoprawne m. in. na piętrzenie wód Mosińskiego Kanału Obry, dla potrzeb rolnictwa, za pomocą jazu zlokalizowanego w km 26+630 na działce nr ewid. 103 obręb Kielczewo, gm. Kościan, wydane przez Starostę Kościańskiego z dnia 27.02.2008 r., znak: ABŚ.6223-1/2008, ważne do dnia 31.12.2017 r. We wskazanym pozwoleniu wodnoprawnym zatwierdzona została również instrukcja gospodarowania wodą dla piętrzenia wody na jazie w km 26+630 kanału (w aktach sprawy), z której wynika, że piętrzenie na jazie odbywa się w czasie okresu wegetacyjnego tj. od 01.04 do 31.10 z przerwą na sianokosy, do maksymalnej rzędnej 65,06 m n.p.m. Według załączonej instrukcji w okresie zimowym na budowli nie prowadzi się spiętrzania wody – zamknięcia muszą być całkowicie otwarte. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że przekroczenie maksymalnej rzędnej piętrzenia na jazie w km 8+820 kanału w dniu 21.01.2013 r. nie było wynikiem działania polegającego na zwiększeniu przepływu wody w Kanale Mosińskim w miejscu wlotu do kanału, oraz wprowadzenie kry z rzeki Obry, poprzez podniesienie śluzy regulującej stan wód w kanale administrowanej przez WZMiUW R/O w Lesznie, gdyż w okresie zimowym wszystkie zamknięcia na jazie są otwarte w celu swobodnego odpływu wód.

W nawiązaniu do wyjaśnień Pana Lazarka dotyczących przeprowadzonej kontroli w dniu 30.01.2013 r. należy podkreślić, że ww. kontrola nie została przeprowadzona w ramach wszczętego postępowania w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, ale na podstawie art. 379 ust. 1, 2, 3 i 6 ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) i obejmowała swym zakresem Kanał Mosiński na odcinku od km 8+616 kanału (most nad kanałem) do km 10+600 kanału (na wysokości wylotu ścieków przemysłowych z oczyszczalni ścieków zlokalizowanej na terenie firmy Wielkopołski Indyk). Kontrola przeprowadzona została w celu sprawdzenia poziomu wody w Kanale Mosińskim w związku z panującymi warunkami atmosferycznymi – roztopami oraz opadami deszczu. W dniu kontroli w trakcie pracy Małej Elektrowni Wodnej stwierdzono przekroczenie maksymalnego poziomu piętrzenia wody na jazie zlokalizowanym w km 8+820 Kanału Mosińskiego w miejscowości Bolesławiec o 5 cm, w związku z czym protokół z przeprowadzonej kontroli w dniu 30.01.2013 r., znak sprawy: WŚ.6341.18.2013.V uwzględniono jako jeden z dowodów stanowiących podstawę do wszczęcia w dniu 19.02.2013 r. postępowania w sprawie cofnięcia przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego.

W odniesieniu do pozostałych argumentów zakładu posiadającego pozwolenie wodnoprawne na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu w miejscowości Bolesławiec, tj. oblodzenie zasuw uniemożliwiający ich podniesienie, panujące warunki atmosferyczne, oraz zanik napięcia w sieci energetycznej – zdaniem organu nie uprawniają one zakładu do piętrzenia wody niezgodnie z warunkami udzielonymi w pozwoleniu wodnoprawnym. Zgodnie z pkt II decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, zakład zobowiązany został do eksploatacji urządzeń wodnych (jazu i małej elektrowni wodnej) zgodnie z opracowaną i zatwierdzoną instrukcją ich eksploatacji. Zgodnie z pkt 3 instrukcji zatytułowanym „obsługa w warunkach zimowych” zasuw oraz mechanizmy jazu należało zabezpieczyć przed skutkami oblodzenia. Odpowiednia regulacja przepływu przez podniesienie zasuw w okresie zimowym jest konieczna w przypadku możliwości wystąpienia oblodzenia oraz okresów przejścia wielkich wód zimowych („Instrukcja gospodarowania wodą wraz z instrukcją utrzymania i eksploatacji jazu” w aktach sprawy).

W przedłożonych w dniu 16.04.2013 r. wyjaśnieniach odniesiono się również do sprawy skarg właścicieli gruntów położonych w sąsiedztwie Kanału Mosińskiego. Analiza wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu w Bolesławcu na grunty przyległe objęta jest odrębnym postępowaniem administracyjnym, natomiast przedmiotowe postępowanie dotyczy zmiany warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym, tj. przekraczania maksymalnej rzędnej piętrzenia.

W odniesieniu do uwag dotyczących skutków cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego (według Pana Lazarka skutkiem cofnięcia pozwolenia na piętrzenie jest prawdopodobieństwo stepowienia znacznych obszarów leśnych na odcinkach w obrębie Kanału Mosińskiego), należy zaznaczyć, że postępowanie dotyczy pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie w okresie od 1 października do 30 kwietnia (nie od 1 maja do 30 września jak wskazano w wyjaśnieniach), w związku z czym prawdopodobieństwo stepowienia obszarów leśnych jest niewielkie. Ponadto Nadleśnictwo

Konstantynowo jako strona w toczącym się postępowaniu nie wniosła żadnych uwag w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006.

W dniu 08.05.2013 r. do Starosty Poznańskiego wpłynęło pismo Burmistrza Gminy Mosina z informacją o piętrzeniu wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu w Bolesławcu w dniach od 1 do 6 maja 2013 r., tj. poza okresem ustalonym w pozwoleniu wodnoprawnym z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006. W związku z powyższym wezwano Pana Józefa Lazarkę do złożenia wyjaśnień w powyższej sprawie. Pismem z dnia 24.05.2013 r. Pan Daniel Siuda – ówczesny pełnomocnik Pana Lazarka wyjaśnił, że w dniu 01.05.2013 r. awarii uległy zasuw na jazu w Bolesławcu co spowodowało zablokowanie w prowadnicach przyczółka jazu oraz, że usunięcie awarii objęło okres do 06.05.2013 r. Powyższe potwierdził Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Inspektorat w Przeźmierowie. Po ponownym przeanalizowaniu dokumentów związanych z piętrzeniem przez zakład wód Kanału Mosińskiego w dniach 1-6.05.2013 r., biorąc pod uwagę fakt, że piętrzenie wód Kanału Mosińskiego przez jaz w km 8+820 odbywało się poza okresem wskazanym w udzielonym pozwoleniu wodnoprawnym z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 – pozwolenie dotyczy piętrzenia w okresie od 1 października do 30 kwietnia, organ uznał że powyższe jest działaniem bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego, a nie naruszeniem warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu, w związku z czym nie dotyczy przedmiotowego postępowania.

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Starosta Poznański ponownie zawiadomił strony postępowania pismem z dnia 03.06.2013 r., że przed wydaniem decyzji w przedmiotowej sprawie mogą zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem oraz dowodami.

W dniu 15.07.2013 r. od decyzji Starosty Poznańskiego znak: WŚ.6341.1.40.2013.V z dnia 25.06.2013 r., cofającej bez odszkodowania przedmiotowe pozwolenie wodnoprawne, odwołał się Pan Józef Lazarek reprezentowany przez radcę prawnego Danutę Pikor z Kancelarii Radców Prawnych CIC D. Pikor, M. Behenke sp.p., ul. Śląska 50/6, 81-310 Gdynia.

Decyzją z dnia 22.08.2013 r., znak: ZOO-552-64W13/325/1650/13 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu uchylił decyzję Starosty Poznańskiego z dnia 25.06.2013 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Pismem z dnia 28.08.2013 r. Starosta Poznański zawiadomił strony postępowania, że w związku z uchyleniem przez Dyrektora RZGW zaskarżonej decyzji sprawa podlega ponownemu rozpatrzeniu oraz poinformował o możliwości zgłaszania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie.

W dniu 05.09.2013 r. Burmistrz Gminy Mosina:

- zaprzeczył, iż część zasuw była otwarta przed dniem 01.05.2013 r. na podstawie załączonej do akt sprawy dokumentacji zdjęciowej, z której wynika że położenie zasuw w kwietniu i maju br. było takie samo, co budzi wątpliwości dotyczące ich uszkodzenia,
- zaprzeczył twierdzeniom Pani Danuty Pikor, działającej z upoważnienia Pana Józefa Lazarka, odnośnie informacji dotyczących własności gruntów położonych w zasięgu oddziaływania piętrzenia wód Kanału Mosińskiego na jazu w Bolesławcu – według Burmistrza „Gmina Mosina jest właścicielem dwóch działek, obręb Bolesławiec, arkusz mapy 2, numer działki 36/2 – grunty orne (działka położona jest w bezpośrednim sąsiedztwie jazu) oraz działka numer 42 – droga (działka położona jest w zasięgu oddziaływania piętrzenia w km 8+820 Kanału Mosińskiego)”,
- wniósł o dołączenie do akt sprawy dokumentacji firmy Geoterma pt. „Dokumentacja geotechniczna dla ustalenia warunków gruntowo – wodnych podbudowy istniejącej drogi asfaltowej”, wykonanej w 2011 r. na zlecenie Urzędu Miejskiego w Mosinie, z której wynika że: „poziom wody gruntowej jest ściśle powiązany z poziomem wody w Kanale Mosińskim, którego koryto jest uregulowane i znajduje się kilkaset metrów od drogi”. Według Burmistrza Gminy Mosina pogląd ten potwierdza fakt ustąpienia podtopień arealów, piwnic budynków oraz zatrzymanie się procesu powstawania uszkodzeń drogi asfaltowej po otwarciu jazu i przywróceniu naturalnego poziomu wody w kanale.

Po przeanalizowaniu powyższych uwag Burmistrza Gminy Mosina, ustalono, że:

- sprawa piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu w km 8+820, a tym samym kwestia położenia zasuw w miesiącu maju br., jak ustalono powyżej, nie stanowi przedmiotu postępowania

w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, gdyż związana jest z piętrzeniem wód bez wymaganego pozwolenia, a nie z naruszeniem warunków ustalonych w ww. pozwoleniu,

- z uwagi na to, że nie zmieniał się przedmiot postępowania, strony postępowania w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 określone zostały zgodnie ze stronami postępowania ustalonymi przy wydaniu przedmiotowego pozwolenia,
- przedstawiona przez Burmistrza Gminy Mosina ekspertyza wskazuje na powiązanie poziomu wody gruntowej z poziomem wody w Kanale Mosińskim, nie wskazuje natomiast na przekroczenia maksymalnej rzędnej piętrzenia na jazie w Bolesławcu, w związku z czym nie dotyczy przedmiotowego postępowania.

W dniu 28.10.2013 r. wpłynęło pismo Pani Danuty Pikor, reprezentującej Pana Józefa Lazarka, wnoszące o umorzenie postępowania, uzasadniając, że ze zgromadzonych w sprawie dokumentów nie wynika, aby kilkukrotne przepiętrzenie, które miało miejsce w styczniu i lutym oraz na początku maja 2013 roku wywołało jakiegokolwiek skutki dla stron lub dla gospodarki wodnej. Zdaniem strony w sytuacji gdyby przepiętrzenia, które miały miejsce, powodowały skutki dla stron lub stanu wód, organ administracji wodnej posiada kompetencje, wynikające z art. 133 Prawa wodnego, do zmiany pozwolenia wodnoprawnego poprzez nałożenie obowiązku wykonania zabezpieczeń uniemożliwiających takie przepiętrzenia w przyszłości. Ponadto strona wskazała na zastosowaną w przepisie art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne, koniunkcję przesłanek uzasadniających cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego bez odszkodowania – zdaniem strony wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia zmiany celu korzystania z wód, jak i zakresu korzystania z wód, organ może cofnąć pozwolenie bez odszkodowania. Zmianom tym powinien towarzyszyć zamiar uprawnionego z pozwolenia. Natomiast według stanowiska strony, Pan Józef Lazarek korzysta z wody cały czas w jednym celu, tj. dla potrzeb małej elektrowni wodnej, a ze zgromadzonego materiału wynika, że przepiętrzenia, które wystąpiły na jazie były krótkotrwałe i nie były zamiarem uprawnionego. Pisemne wyjaśnienia Pana Józefa Lazarka wskazują jako przyczynę przekroczeń okoliczności od niego niezależne, gdyż jak wskazał zarządca Kanału Mosińskiego WZMiUW RO w Lesznie, przekroczenie stanu maksymalnego piętrzenia było wynikiem wysokich stanów wód w korytach wszystkich cieków i kanałów.

W nawiązaniu do powyższego stanowiska należy zaznaczyć, że przepis art. 133 ustawy Prawo wodne, pozwala na zmianę pozwolenia wodnoprawnego w przypadkach wymienionych tym przepisem, a przede wszystkim w sytuacji naruszenia interesów osób trzecich. Jednakże przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji gdy do naruszenia interesów osób trzecich dochodzi przy realizacji pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z warunkami ustalonymi w pozwoleniu, a nie z ich naruszeniem. Natomiast przedmiotowe postępowanie prowadzone jest w związku z wielokrotnym naruszeniem warunków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym z dnia z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006.

Po ponownej szczegółowej analizie dokumentacji zgromadzonej podczas postępowania w sprawie cofnięcia przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego, ustalono, że:

- w toku postępowania udokumentowano przekroczenie maksymalnej rzędnej piętrzenia wody na jazie w Bolesławcu w dniach: 21.01.2013 r., 13.01.2013 r., 30.01.2013 r., 31.01.2013 r., 01.02.2012 r. Złożone w sprawie wyjaśnienia dotyczyły przekroczeń w dniach 21.01.2013 r. oraz 30.01.2013 r., nie wyjaśniono natomiast przyczyn pozostałych naruszeń.
- przeprowadzone postępowanie wykazało, że przyczyną przekroczonego piętrzenia w dniu 21.01.2013 r. nie było celowe działanie administratora jazu w km 26+630 Kanału Mosińskiego, polegające na podniesieniu zasuw jazu powodującym zwiększenie przepływu wody w kanale oraz wprowadzenie do kanału kry, gdyż we wskazanym okresie WZMiUW Rejonowy Oddział w Lesznie nie prowadził piętrzenia. Według wyjaśnień WZMiUW przekroczenie stanu maksymalnego na jazie w Bolesławcu w km 8+820 było wynikiem wysokich stanów wód w korytach wszystkich cieków i kanałów, na potwierdzenie czego załączono dane z prowadzonego przez wielkopolski zarząd monitoringu. W związku z panującymi warunkami atmosferycznymi, których skutkiem był wysoki poziom wody na ciekach i kanałach, w tym również w Kanale Mosińskim należało prowadzić

systematyczną obserwację poziomu wody na łacie wodowskazowej, w celu nie przekroczenia maksymalnej rzędnej piętrzenia, wnoszącej 63,11 m n.p.m.

- przekroczenie piętrzenia w dniu 21.01.2013 r. i 30.01.2013 r. według Pana Lazarka spowodowane było również oblodzeniem zasuw uniemożliwiającym ich podniesienie, panującymi warunkami atmosferycznymi oraz zanikiem napięcia w sieci energetycznej. Zdaniem organu wydającego decyzję zakład jest zobowiązany do przestrzegania warunków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym, co wiąże się również z koniecznością obserwacji panujących warunków atmosferycznych i w razie konieczności dostosowania rzędnej piętrzenia do rzędnej określonej w pozwoleniu wodnoprawnym. Należy zaznaczyć również, że zgodnie z operatem wodnoprawnym będącym podstawą wydania pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, obowiązkiem zakładu jest zapewnienie sprawnej obsługi jazu i utrzymania go w należyтым stanie technicznym.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne pozwolenie wodnoprawne można cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania, jeżeli zakład zmienia cel i zakres korzystania z wód lub warunki wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu. Powyższy przepis zawiera dwa elementy będące przesłanką do cofnięcia pozwolenia, połączone alternatywą, czyli: „zmiana celu i zakresu korzystania z wód lub zmiana warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu”. Zebrane w toku prowadzonego postępowania dokumenty nie wskazują na zmianę celu korzystania z wód – zakład korzysta z wody wyłącznie dla potrzeb małej elektrowni wodnej, co potwierdzone zostało w odwołaniu Pana Lazarka z dnia 11.07.2013 r., lecz doszło do wielokrotnego naruszenia warunków pozwolenia wodnoprawnego. Fakt, że nie zmienił się cel i zakres korzystania z wód nie uprawnia zakładu do piętrzenia wody powyżej rzędnej ustalonej w pozwoleniu. Rzędna piętrzenia ustalona w przedmiotowym pozwoleniu jest rzędną maksymalną, do której można piętrzyć wodę i dla tej rzędnej przeanalizowane zostało oddziaływanie piętrzenia na etapie wydawania przedmiotowego pozwolenia. Zgodnie z operatem wodnoprawnym będącym podstawą wydania pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 w okresie pozawegetacyjnym (czyli w okresie piętrzenia objętym niniejszym pozwoleniem) utrzymywanie wysokiego poziomu wody w kanale jest niekorzystne, natomiast przy ciągłej pracy elektrowni wodnej niezbędne jest obniżenie poziomu piętrzenia wody na jazie do rzędnej 63,11 m n.p.m.

Zatem, zdaniem organu, brak kontroli poziomu piętrzenia na jazie w km 8+820 Kanału Mosińskiego może skutkować zwiększeniem zasięgu jego oddziaływania. Ponadto może również wpłynąć negatywnie na gospodarowanie wodami Kanału Mosińskiego, do którego, zgodnie z operatem, kierowane są wody Kanału Kościańskiego Obry i rzeki Mogilnica z pominięciem doliny Wielkiego Łęgu, poprzez niezapewnienie swobodnego przejścia wielkich wód zimowych.

Biorąc pod uwagę powyższe, w związku z wielokrotnym udokumentowanym przekraczaniem zakresu korzystania z wód – maksymalnego poziomu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego, oraz potencjalnym wpływem takich działań na stosunki wodne w korycie Kanału Mosińskiego oraz przyległych do kanału gruntów, Starosta Poznański decyzją z dnia 08.11.2013 r. znak: WŚ.6341.1.40.2013. V, ponownie:

- 1) cofnął bez odszkodowania pozwolenie wodnoprawne z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielone Panu Józefowi Lazarkowi prowadzącemu działalność pod nazwą „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem.
- 2) zobowiązał Pana Józefa Lazarka – „Elka” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, do usunięcia turbiny, stanowiącej jego własność, zlokalizowanej w lewym prześle jazu, użytkowanej na podstawie pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, w terminie 90 dni od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Na podstawie art. 139 ust. 1 ustawy Prawo wodne, zgodnie z którym w decyzji stwierdzającej cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego można określić obowiązki zakładu niezbędne do kształtowania zasobów wodnych, a szczególności zobowiązać zakład do usunięcia urządzeń wodnych i innych obiektów, które zostały wykonane lub były użytkowane na podstawie tego pozwolenia, w celu

zabezpieczenia swobodniejszego przepływu wody w Kanale Mosińskim przez jaz w Bolesławcu, w decyzji zobowiązano zakład do demontażu turbiny (będącej własnością Pana Józefa Lazarka) zlokalizowanej w lewym prześle jazu. Biorąc pod uwagę konieczność przygotowania odpowiednich środków technicznych na wykonanie powyższego obowiązku ustalono termin 90 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Nie orzeczono natomiast o dalszym losie urządzenia wodnego – jazu w Bolesławcu, zlokalizowanego w km 8+820 Kanału Mosińskiego, gdyż stanowi on własność Skarbu Państwa reprezentowanego przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego i jest administrowany przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu.

W dniu 27.11.2013 r. wpłynęło pismo Nadleśnictwa Konstantynowo, w którym wskazano, że w związku z otrzymaną decyzją Starosty Poznańskiego z dnia 08.11.2013 r. Nadleśnictwo Konstantynowo nie zgadza się z przywołanym w decyzji stwierdzeniem, że „Nadleśnictwo Konstantynowo jako strona w toczącym się postępowaniu nie wzniosła żadnych uwag w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r.”, oraz podniesiono, że jako strona postępowania brało udział w spotkaniu zorganizowanym na gruncie w dniu 12.07.2012 r., oraz pismem z dnia 17.12.2012 r. (znak: spr.: ZG-743-26/12), poproszono o uwzględnienie postulatów Nadleśnictwa ujętych w protokole z dnia 12.07.2012 r. W odpowiedzi na ww. pismo Starosta Poznański, pismem z dnia 28.11.2013 r. poinformował Nadleśnictwo Konstantynowo, że wskazane uwagi dotyczyły odrębnego postępowania w sprawie zmiany pozwolenia z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006. Ponadto Starosta Poznański zwrócił się z zapytaniem, czy pismo Nadleśnictwa z dnia 20.11.2013 r. stanowi odwołanie od decyzji z dnia 08.11.2013 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V. Powyższe pismo pozostało bez odpowiedzi, natomiast akta sprawy zostały przesłane do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, w trybie art. 133 ustawy Kpa.

Postanowieniem z dnia 07.03.2014 r., znak: ZOO-552-121W13/67/276/14 Dyrektor RZGW w Poznaniu stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania na decyzję Starosty Poznańskiego z dnia 08.11.2013 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V przez Nadleśnictwo Konstantynowo.

Ponadto od powyższej decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 08.11.2013 r., do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, za pośrednictwem Starosty Poznańskiego, w dniu 03.12.2013 r. wniósł odwołanie Pan Józef Lazarek, reprezentowany przez Panią Danutę Pikor, wnosząc o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania oraz alternatywnie o przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Decyzją z dnia 07.03.2014 r., znak: ZOO-552-121W13/68/277/14 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu uchylił decyzję Starosty Poznańskiego z dnia 08.11.2013 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W swojej decyzji Dyrektor RZGW w Poznaniu stwierdził m in., że:

- zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że Pan Józef Lazarek nabył elektrownię wodną od Pana Henryka Węgrzyna (umowa kupna – sprzedaży z dnia 04.06.2009 r.), jak również jest użytkownikiem gruntów pokrytych wodami i zabudowanych jazem oraz urządzenia melioracji wodnej podstawowej – jazu położonego na Kanale Mosińskim w Bolesławcu, w km 8+820 (umowa użytkowania nr 390/2009), jednakże w uzasadnieniu decyzji Starosta Poznański nie wykazał związku niniejszych umów z sukcesją praw i obowiązków od podmiotu, który uzyskał pozwolenie wodnoprawne tj. Pana Willi Kryska, któremu Starosta Poznański decyzją z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 udzielił pozwolenia wodnoprawnego. Powyższe dokumenty, zdaniem organu odwoławczego, świadczą natomiast o interesie prawnym Pana Józefa Lazarka w niniejszym postępowaniu,
- w rozstrzygnięciu decyzji z dnia 08.11.2013 r. nadal brak uzasadnienia czy cofnięcie pozwolenia jest proporcjonalne do zakresu naruszenia wymogów zawartych w pozwoleniu wodnoprawnym. Według Dyrektora RZGW w Poznaniu starosta ponownie rozpatrując sprawę winien przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, a rozstrzygnięcie powinno zostać oparte na szczegółowej analizie materiału dowodowego z uzasadnieniem celowości podjętej decyzji.

Pismem z dnia 17.03.2014 r. Starosta Poznański zawiadomił strony postępowania, że w związku z uchYLENIEM przez Dyrektora RZGW zaskarżonej decyzji sprawa podlega ponownemu rozpatrzeniu oraz poinformował o możliwości zgłaszania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie.

W toku prowadzonego postępowania organ przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w celu wykazania sukcesji praw i obowiązków od podmiotu, który uzyskał pozwolenie wodnoprawne, tj. od Pana Willego Kryski, któremu Starosta Poznański udzielił pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V-6223-9-1/2006. Prawa i obowiązki wynikające z przedmiotowego pozwolenia zostały przejęte przez Pana Józefa Lazarka na mocy umów: z dnia 19.05.2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Willi Kryską oraz Panem Henrykiem Węgrzynem) oraz z dnia 04.06.2009 r. (zawarta pomiędzy Panem Henrykiem Węgrzynem a Panem Józefem Lazarkiem).

W celu przeanalizowania czy cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego jest proporcjonalne do zakresu naruszenia wymogów zawartych w pozwoleniu wodnoprawnym, Starosta Poznański w ramach postępowania wyjaśniającego zlecił wykonanie ekspertyzy, mającej na celu ocenę wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w miejscowości Bolesławiec, gm. Mosina, w km 8+820 kanału, na tereny przyległe. Pismem z dnia 24.07.2014 r. organ zawiadomił strony postępowania o powyższym fakcie, oraz że dalsze czynności w sprawie zostaną podjęte po otrzymaniu wyników ekspertyzy.

Powyższa ekspertyza została przedstawiona w dniu 05.12.2014 r., oraz uzupełniona w dniu 15.12.2014 r. i w dniu 14.04.2015 r. Zakres ekspertyzy obejmuje:

- 1) Określenie zasięgu cofki oraz przedstawienie profilu podłużnego cieku w jej zasięgu przy maksymalnych rzędnych piętrzenia określonych w pozwoleniu wodnoprawnym oraz stwierdzonych przez Starostę Poznańskiego przekroczeniach maksymalnej rzędnej piętrzenia;
- 2) Wskazanie jakie mogą wystąpić negatywne skutki piętrzenia wód Kanału Mosińskiego przy maksymalnej rzędnej piętrzenia, oraz przekroczeniu maksymalnej rzędnej piętrzenia;
- 3) Ocenę wpływu piętrzenia Kanału Mosińskiego na tereny przyległe do kanału za pomocą modelu numerycznego;
- 4) Określenie maksymalnej rzędnej piętrzenia przy której nie będą występować negatywne skutki w środowisku i na tereny przyległe do kanału;
- 5) Ocenę wpływu piętrzenia na grunty osób skarżących się na podtopienia, które ich zdaniem są wynikiem piętrzenia wód kanału.

Z przedłożonej ekspertyzy wynika, m. in. że:

1. Jaz w Bolesławcu wybudowano w 1992 r. i zgodnie z obowiązującą wówczas instrukcją budowy wodę na jazu piętrzone do rzędnej 63,51 m n.p.m. wyłącznie do nawodnień użytków rolnych w okresie deficytów wody. W praktyce oznaczało to, że wodę piętrzone w okresach suszy, a zamknięcia jazu otwierano w pozostałych okresach roku. W 2002 r. powstała na jazu mała elektrownia wodna i od tego momentu nastąpiło trwałe piętrzenie wód na jazu. Problemy wynikające ze zmiany charakteru użytkowania budowli rozpoczęły się po podpiętrzeniu wód Kanału do potrzeb małej elektrowni wodnej. Wystąpiły podtopienia, zagrożenia dla infrastruktury np. stałe podtopienie dróg – droga do Bolesławca od przekroju jazu km 8+820 do km 11+000.
2. Analiza hydraulicznych warunków przepływu wody w Kanale Mosińskim wykazała jednoznacznie, że przy aktualnych poziomach piętrzenia wody dla potrzeb małej elektrowni wodnej i znacznych zmianach zagospodarowania terenów przyległych, polegających na przekształcaniach trwałych użytków zielonych na grunty orne, szkodliwe oddziaływanie przy piętrzeniu do rzędnej 63,51 m n.p.m. występuje praktycznie na całej długości Kanału.
3. Wyniki badań terenowych i pomiarów oraz przeprowadzone obliczenia potwierdzają informacje, że piętrzenie wód Kanału na jazu w Bolesławcu wywołuje negatywne skutki. Istnieje ścisła korelacja pomiędzy stanami wód w Kanale a ilością skarg spowodowanych wielkością i liczebnością podtopień oraz wysokimi stanami wód podziemnych na użytkach rolnych. Rozkład w czasie ilości skarg na podtopienia i niekorzystne stosunki wodne na użytkach rolnych powodowanych wysokimi stanami wody w Kanale nie jest stały w ciągu roku i jest ściśle związany z pracą MEW. Rozkład obszarowy ilości skarg wynika z położenia nieruchomości w zlewni. O ile skargi mieszkańców z obszarów najniższej położonych w dolinie Kanału napływają regularnie i są w ścisłej zależności z pracą MEW, to z wyżej położonych części obszaru

przyległego do Kanału ilość skarg wzrasta podczas wystąpienia opadów atmosferycznych. Jest to spowodowane pogorszeniem się warunków odpływu z tych obszarów wskutek występowania wysokich stanów wód podziemnych, które w okresach bezopadowych nie stanowią takiego zagrożenia czy stopnia uciążliwości, jak w niższej części obszaru przylegającego do Kanału.

4. Nastąpiły zmiany w ukształtowaniu stosunków wodnych na omawianym obszarze spowodowane zamknięciem ujęcia wody AQUANET-u w Sowińcu, zmieniającym w znacznym stopniu reżim wód podziemnych. Zmiany spowodowane tym działaniem są widoczne w zlewni Kanału w formie powoli odtwarzających się elementów sieci hydrograficznej.
 5. Według mieszkańców skutki opadów atmosferycznych są coraz bardziej dotkliwe wskutek braku możliwości szybkiego odwodnienia utrudnionego wskutek podwyższonych stanów wód podziemnych. Problem powyższy nie występował w okresie przed uruchomieniem MEW. W związku z powyższym, ale przede wszystkim dla podniesienia sprawności odwodnienia obszarów przyległych do Kanału należy rozpatrzyć konieczność odbudowy względnie budowy nowych rowów odwadniających.
 6. Zasięg cofki w Kanale Mosińskim sięga do węzła w Bonikowie. Nie istnieje możliwość wydłużenia zasięgu oddziaływania cofki wskutek nadpiętrzenia ze względu na węzeł w Bonikowie, który odcina wyżej położoną część koryta kanału.
 7. Z przeprowadzonych symulacji z wykorzystaniem modelu matematycznego wynika, że nawet dla warunków przepływu średniego rocznego, bez piętrzenia na jazie występuje negatywne oddziaływanie wód Kanału Mosińskiego na przyległe tereny.
Negatywne oddziaływanie Kanału dla użytkowania rolniczego terenów przyległych występuje nawet bez piętrzenia na jazie przy przepływie średnim z wielolecia. Są to głównie obszary przyległe do Kanału położone powyżej km 16+000. Szczególnie niekorzystne warunki panują na odcinku od km 18+000 do ujścia Kanału Prut km 22+300. Obszar ten stanowił kiedyś dno jeziora, a do dnia dzisiejszego zbudowany jest na glebach pobagiennych.
Wyniki drugiej symulacji dokonano dla piętrzenia na jazie do rzędnej 63,51 m n.p.m. W rezultacie piętrzenia do tej rzędnej szczególne pogorszenie wystąpiło na obszarze bezpośrednio powyżej jazu, gdzie tereny, na których nie ma możliwości przeprowadzenia odwodnienia wystąpiły zarówno na prawym jak i lewym brzegu Kanału. Przy piętrzeniu wody na jazie w km 8+820 dla potrzeb małej elektrowni wodnej na rzędnej 63,51 m n.p.m. występuje szkodliwe oddziaływanie wód Kanału Mosińskiego na tereny przyległe, które jest wyraźnie widoczne praktycznie na całej długości Kanału z wyłączeniem odcinka w lesie od km 11+300 do km 14+280. Są to warunki niekorzystne dla użytkowania rolniczego zarówno gruntów ornych jak i użytków zielonych.
 8. Wyniki symulacji wykonanej dla piętrzenia 63,11 m n.p.m. również wykazały obszary, z których odwodnienie grawitacyjne jest niemożliwe. Problem ten występuje sporadycznie na odcinku kanału od jazu (km 8+820) do km 16+200.
 9. Przy obniżeniu poziomu piętrzenia wody na jazie w Bolesławcu do rzędnej 62,80 m n.p.m., nie będzie występowało szkodliwe oddziaływanie piętrzenia na tereny przyległe.
 10. W przypadku zbyt niskich stanów wody w Kanale występuje możliwość przesuszeń gleb, szczególnie na odcinku wododziałowym Kanału tj. od km 8+328 do km 11+550.
 11. Zmiana sprzętu na cięższy w ostatnich latach spowodowała zmniejszenie możliwości użytkowania użytków rolnych.
 12. Ograniczenie w gospodarowaniu gruntami wynika z dokonanej zmiany sposobu użytkowania gruntów (generalnie z użytków zielonych na grunty orne), co ze względu na inne wymagania wodne i uprawowe zwiększa zagrożenia.
- Wykonana przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN ekspertyza wskazała również potrzebę m. in.:
- likwidacji stałego piętrzenia na jazie i wprowadzenia elastycznego reagowania na potrzeby wodne występujące na obszarach przyległych do Kanału.
 - odtworzenia lub budowy nowej sieci rowów odwadniających na obszarze przyległym w celu usprawnienia odpływu wód.

W dniu 30.12.2014 r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w Poznaniu z aktami sprawy, w tym z ekspertyzą, zapoznał się radca prawny Pan Tomasz Kubiak – pełnomocnik substytucyjny Pana Józefa Lazarka.

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy Kpa Starosta Poznański zawiadomił strony postępowania pismem z dnia 08.01.2015 r. o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem oraz dowodami.

W dniu 19.01.2015 r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w Poznaniu z materiałami dotyczącymi ekspertyzy, zapoznał się Pan Ryszard Szczechura – przedstawiciel Wielkopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu.

W dniu 21.01.2015 r. z ekspertyzą zapoznał się również Pan Mariusz Rutkowski – przedstawiciel Nadleśnictwa Konstaktynowo.

Pismem z dnia 28.01.2015 r. p. Danuta Pikor wniosła uwagi do wykonanej ekspertyzy. W swoim piśmie zarzuciła, że w ekspertyzie nie wskazano w oparciu o jakie dokumenty ustalono, że:

- od momentu powstania MEW na jazie zaczęły się skargi rolników co do potopień i zagrożeń infrastruktury,
 - bardzo często następowała zmiana właścicieli elektrowni,
 - na początku eksploatacji MEW na prośbę rolników było obniżane piętrzenie.
- Ponadto p. Danuta Pikor ustosunkowała się do wniosków ekspertyzy, wskazując, że:
- w ekspertyzie nie wskazano metod wykonania obliczeń i nie przywołano danych wyjściowych do symulacji wpływu piętrzenia na grunty przyległe;
 - brak jest obliczeń, które wskazują na negatywne skutki piętrzenia na jazie, oraz że „skutki takie nie mogą występować ponieważ piętrzenie do poziomu 63,51 m n.p.m. było utrzymywane za pomocą jazów koźlowych w poprzednich wiekach bez szkody dla gruntów położonych wzdłuż Kanału”;
 - brak jest dowodów na występowanie sugerowanej przez autorów ekspertyzy korelacji pomiędzy ilością skarg rolników, a pracą MEW, czy wysokimi stanami wody w Kanale. W ekspertyzie nie ma zestawienia skarg i wielkości piętrzenia, przy równoczesnym wskazaniu ilości opadów atmosferycznych, pominięto również występowanie cofki z Warty do Kanału, które mogłyby potwierdzić zasadność takiej sugestii;
 - przychylenie się do wniosku, że Kanał Mosiński oddziałuje negatywnie na grunty sąsiednie nawet bez piętrzenia oznaczałoby konieczność likwidacji Kanału. Piętrzenie nie jest przyczyną podtopień. Ich przyczyną jest, oprócz przyczyn wskazanych w ekspertyzie (zaprzestanie ujmowania wody, zły stan rowów melioracyjnych, posługiwanie się ciężkim sprzętem rolniczym i zmiana użytkowania gruntów z użytków zielonych na grunty orne) jest występowanie warstwy nieprzepuszczalnej, która utrudnia odpływ wód do Kanału, co powoduje powstanie zastoisk;
 - z ekspertyzy nie wynika czy przedmiotem analizy była kwestia występowania podtopień w okresie letnim, jak również brak jest informacji o skutkach braku piętrzenia dla gruntów leśnych i innych zagrożonych przesuszeniem.

Pismem z dnia 27.02.2015 r. Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN odniósł się do powyższych uwag dotyczących wykonanej ekspertyzy, wyjaśniając m. in., że:

- stwierdzenie, że od momentu powstania MEW na jazie zaczęły się skargi rolników co do podtopień i zagrożeń infrastruktury wynikało z przeprowadzonych wywiadów terenowych (wskazano na możliwość powołania świadków) oraz rozmów z przedstawicielami administracji gminy Mosina, a także informacji na temat skarg rolników w sprawie zbyt wysokiego piętrzenia na jazie na przełomie grudnia 2002 r. i stycznia 2003 r. i spowodowanych tym podtopień zawartej w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 22 września 2005 roku;
- w odniesieniu do informacji dotyczącej właścicieli MEW wyjaśniono, że istnieją dokumenty potwierdzające trzech formalnych właścicieli MEW;
- źródłem danych hydrologicznych były dane IMGW. Materiały geodezyjne stanowiły najnowsze edycje map cyfrowych. Obliczenia hydrauliczne przepływu wód w korycie Kanału Mosińskiego przeprowadzono sporządzając model hydrodynamiczny przepływu przy pomocy programu HEC-RAS, który pozwala na prowadzenie jednowymiarowych obliczeń hydraulicznych w sieciach naturalnych i sztucznych koryt rzecznych dla przepływów ustalonych i nieustalonych. Obliczenia przeprowadzono dla warunków ruchu nieustalonego, powstającego w warunkach dopływu do

rzeki spływów powierzchniowych. Ponadto wyjaśniono, że podstawowym materiałem wyjściowym do sporządzenia modelu były wykonane w sierpniu 2014 r. przez zespół wykonujący ekspertyzę przekroje poprzeczne Kanału Mosińskiego obrazujące aktualny stan koryta;

- dolina Kanału Mosińskiego wyścielona jest głównie płytkimi gruntami organicznymi zalegającymi na gruntach piaszczystych, piaskach luźnych o doskonałych parametrach filtracyjnych. Na omawianym obszarze nie istnieje warstwa nieprzepuszczalna pokrywająca cały obszar lecz występuje jedynie wyspowo i jest łatwo dostrzegalna po wystąpieniu deszczy o większej wydajności tworząc jedynie małe okresowe lokalne zastoiska, których efektem jest nie brak możliwości odpływu, a jedynie powstawanie małych lokalnych zastoisk. Przeprowadzone badania terenowe nie wykazały związku pomiędzy występowaniem tych zastoisk a poziomami piętrzenia wody w Kanale. Według wyjaśnień autorów ekspertyzy zmiany stanu wody w zbiornikach położonych wzdłuż Kanału wskazują na związek hydrauliczny z Kanalem. W przypadku wód podziemnych ilustracją tego związku były także prace wykonane w 2011 r. przy budowie drogi do Bolesławca, gdzie wykonanych otworach wiertniczych notowano wysokie stany wody podziemnej, oraz stwierdzono związek między wahaniami wody w otworach a zmianami stanów wody w Kanale Mosińskim;
- w ekspertyzie zestawiono wyniki obliczeń hydraulicznych, zestawione w formie tabel oraz w formie graficznej w postaci profili podłużnych Kanału Mosińskiego;
- skutki piętrzenia na jazie przedstawiono za pomocą map, które w sposób poglądowy przedstawiają obszary, z których nie można grawitacyjnie odprowadzić wody przy stanach wody na jazie 63,11 m n.p.m., 63,51 m n.p.m. oraz bez piętrzenia;
- w nawiązaniu do uwagi pełnomocnika wnioskodawcy, że negatywne skutki piętrzenia nie mogą występować ponieważ piętrzenie do poziomu 63,51 m n.p.m. było utrzymywane za pomocą jazów kozłowych w poprzednich wiekach bez szkody dla gruntów położonych wzdłuż Kanału, wyjaśniono, że: w ciągu wieków zmieniło się zagospodarowanie zlewni, przybyło mieszkańców, zabudowy, infrastruktury, zmienia się charakter zagospodarowania użytków rolnych wchodzi nowy sprzęt rolniczy, były inne wymagania dotyczące użytków. Również w trakcie eksploatacji MEW po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego w zlewni, a w szczególności na terenach przyległych do Kanału, powstawały nowe budynki, nowe elementy infrastruktury etc. Ponadto jaz w Bolesławcu został wybudowany wyłącznie do nawodnień użytków rolnych w okresie występowania deficytów wody, co oznacza, że wodę piętrono na jazie w okresach suszy, a zamknięcia na jazie otwierano w pozostałych okresach roku;
- przedstawiono wpływ cofki wód rzeki warty do Kanału, gdyż jej oddziaływanie ogranicza jaz w Bolesławcu;
- w ekspertyzie zawarto informację o konieczności uwzględnienia potrzeb wodnych lasów (pkt 4.2 i Rekomendacje pkt 7 ekspertyzy) – konieczność utrzymania określonego poziomu wód gruntowych ze względu na utrzymanie drzewostanu;
- w ekspertyzie nie zawarto sugestii o likwidacji Kanału, lecz na załączonych mapach wskazano na szkodliwe oddziaływanie piętrzeń powodowanych przez MEW, a także występujące zagrożenie pojawiające się bez piętrzenia na jazie. Lokalizacja Kanału w czaszy nieistniejącego już jeziora na terenie płaskim stwarza niekorzystne warunki przy piętrzeniach. Wykazano również, że w pewnych częściach obszarów przyległych do Kanału istnieją obszary, z których nie można odprowadzić grawitacyjnie wody, co nie przemawia za likwidacją Kanału lecz wskazuje ograniczone możliwości Kanału w dziedzinie skutecznego odwodnienia;
- główną przyczyną braku możliwości odwodnienia grawitacyjnego jest wysoki stan wody w Kanale. Ważną przyczyną trudności w sprawnym odwodnieniu obszarów przyległych do Kanału, nawet w czasie występowania niższych stanów wody jest brak rowów odwadniających. Zaznaczono również, że odwadniające czy też nawadniające oddziaływania samego Kanału ogranicza się do pasa terenu wzdłuż koryta o szerokości kilkunastu – kilkudziesięciu metrów, dalej odwodnienie terenu może zapewnić wyłącznie sprawna sieć odwadniająca – rowu lub drenowania. Ponadto nawet pod likwidacją piętrzenia wody występować będą zastoiska wody i lokalne podtopienia terenu doliny.

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy Kpa Starosta Poznański zawiadomił strony postępowania pismem z dnia 20.04.2015 r., że przed wydaniem decyzji w przedmiotowej sprawie mogą zapoznać się z zebraniem w sprawie materiałem oraz dowodami.

W dniu 18.05.2015 r. wpłynęło pismo strony – Pana Józefa Lazarka, reprezentowanego przez radcę prawnego Danutę Pikor, podnoszące, że „likwidacja piętrzenia na jazie w km 8+820, jako następstwo cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego z 2007 r., wywołać może określone w Ekspertyzie negatywne skutki zarówno dla środowiska, jak i dla właścicieli nieruchomości położonych w zasięgu cofki piętrzenia. Powstaną więc nowe konflikty, a obecne, związane z podtopieniami i tak nie zostaną rozwiązane... Likwidacja MEW jest bez wątpienia najprostszym rozwiązaniem i nie wymagającym żadnego wysiłku ze strony administracji wodnej, jak i rolników, co jednak nie oznacza że najlepszym. Bardziej uzasadniony jest wniosek o konieczności poszukiwań innych, kompleksowych rozwiązań zapewniających utrzymywanie stosunków wodnych na badanym obszarze na optymalnym poziomie. Likwidację piętrzenia, w istniejącym stanie zagospodarowania, należy uznać raczej za ostateczne działanie”. Jednocześnie w swoim piśmie strona podniosła, że: organ do tej pory nie przeanalizował skutków braku piętrzenia w okresie letnim, na skutek rezygnacji z piętrzenia przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu, oraz że brak podmiotu zainteresowanego piętrzeniem dla celów energetycznych spowoduje, że jaz i Kanał Mosiński na odcinku dotychczasowej cofki pozostaną bez żadnej opieki. Organ nie ma możliwości prawnych, by zmusić WZMiUW w Poznaniu do wystąpienia z wnioskiem o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie, natomiast zainteresowanym utrzymaniem piętrzenia jest wyłącznie właściciel MEW zainstalowanej na jazie.

W odniesieniu do powyższych uwag Starosta Poznański wyjaśnia, że analiza skutków braku piętrzenia w okresie letnim nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Decyzją z dnia 14.02.2013 r., znak: WŚ.6341.1.1.2013.V Starosta Poznański stwierdził wygaśnięcie decyzji z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, w części udzielającej WZMiUW pozwolenia wodnoprawnego, w związku z rezygnacją przez zakład z piętrzenia wód Kanału Mosińskiego. Wygaszenie decyzji nastąpiło na podstawie art. 138 ust. 1 i art. 135 pkt 2 ustawy Prawo wodne, zgodnie z którymi pozwolenie wodnoprawne wygasa jeżeli zakład zrzekł się uprawnień ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym, a stwierdzenie wygaśnięcia pozwolenia następuje w drodze decyzji. Niniejszy przepis stanowi o wygaśnięciu pozwolenia wodnoprawnego z mocy samego prawa, przy wyłącznej woli wnioskodawcy, niezależnie od woli organu rozpatrującego sprawę. Zrzeczenie się uprawnień następuje przez jednostronne oświadczenie woli w formie pisemnej, skierowane do organu, który udzielił pozwolenia wodnoprawnego. W związku z powyższym Starosta Poznański miał obowiązek, wobec żądania strony, wydać decyzję potwierdzającą usunięcie z obrotu prawnego tego pozwolenia. Natomiast w odniesieniu do zarzutu pozostawienia jazu i Kanału Mosińskiego bez żadnej opieki z powodu braku podmiotu zainteresowanego piętrzeniem, organ informuje, że bez względu na to czy na Kanale będzie realizowane piętrzenie czy nie, zarówno Kanał Mosiński jak i usytuowany na nim jaz w dalszym ciągu stanowią własność Skarbu Państwa i utrzymywane są przez WZMiUW w Poznaniu.

Biorąc pod uwagę fakt, że zarówno ekspertyza pt. „Analiza i ocena wpływu piętrzenia wody przez jaz na kanale Mosińskim – km 8+820 na tereny przyległe”, opracowana na zlecenie p. Józefa Lazarka przez dr hab. inż. prof. nzw. ZUT Władysława Bucholza, w maju 2013 r., jak i ekspertyza pt. „Ocena wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w miejscowości Bolestawiec, gm. Mosina, w km 8+820 kanału, na tereny przyległe do Kanału Mosińskiego, wykonana przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu w 2014 r., potwierdzają potrzebę piętrzenia wód Kanału Mosińskiego w celu zapobieżenia przesuszeniu gleb przyległych do Kanału, a także z uwagi na ustalenie w ekspertyzie wykonanej przez IŚRiL PAN optymalnej rzędnej piętrzenia wynoszącej 62,80 m n.p.m., zalecanej w celu uniknięcia szkodliwego oddziaływania piętrzenia wód Kanału, Starosta Poznański pismem z dnia 01.06.2015 r. wystąpił do p. Józefa Lazarka z prośbą o zajęcie stanowiska czy wskazana rzędna jest wystarczająca na potrzeby MEW.

Według p. Józefa Lazarka piętrzenie do rzędnej 63,11 m n.p.m. jest minimalnym, przy którym może funkcjonować mała elektrownia wodna, o czym poinformował w piśmie z dnia 17.06.2015 r.

W dniu 23.07.2015 r. przeprowadzono rozprawę administracyjną z udziałem stron postępowania oraz osób, których udział w rozprawie był uzasadniony ze względu na jej przedmiot

(sołtysów jako przedstawicieli rolników oraz przedstawiciela Instytutu Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN – autora ekspertyzy). Celem rozprawy było omówienie z udziałem wszystkich zaproszonych na rozprawę podmiotów wyników ekspertyzy pt. „Ocena wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w miejscowości Bolesławiec, gm. Mosina, w km 8+820 kanału, na tereny przyległe do Kanału Mosińskiego, wykonanej przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu, oraz ustalenie optymalnej rzędnej piętrzenia. W toku rozprawy uczestnicy przedstawili swoje stanowiska w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na niezgodność interesów stron – na potrzeby MEW konieczne jest stałe i wysokie piętrzenie, natomiast na potrzeby rolnictwa – okresowe w zależności od potrzeb, a jednocześnie konieczność uwzględnienia, zgodnie z ekspertyzą, dolnej granicy piętrzenia poniżej której nie można zejść ze względu na degradację środowiska, na rozprawie administracyjnej nie udało się ustalić jednolitego stanowiska w sprawie. W trakcie rozprawy p. Józef Lazarek zaproponował rzędną piętrzenia 63,00 m n.p.m. – wyższą od optymalnej rzędnej piętrzenia zalecanej w ekspertyzie wykonanej na zlecenie Starosty Poznańskiego, przy której nie będzie występować negatywne oddziaływanie na tereny sąsiadujące z Kanałem, wynoszącej 62,80 m n.p.m.

W dniu 30.07.2015 r. radca prawny – p. Aleksandra Urbanowska – Bohun poinformowała o udziale w postępowaniu w imieniu Gminy Czempień, przedkładając jednocześnie stosowne pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy Kpa Starosta Poznański ponownie zawiadomił strony postępowania pismami z dnia 31.07.2015 r. i z dnia 03.08.2015 r., o możliwości zapoznania się, przed wydaniem decyzji, z zebrany w sprawie materiałem i dowodami.

Pismem z dnia 12.08.2015 r. Gmina Czempień reprezentowana przez pełnomocnika, po zapoznaniu się z wynikami ekspertyzy Instytutu Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu, zajęła stanowisko w sprawie wskazując, że w jej ocenie zachodzą podstawy do cofnięcia pozwolenia pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego do rzędnej 63,11 m n.p.m. w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego dla celów MEW z jednoczesnym zrzutem, powołując się na ustalenia ekspertyzy, z uwagi na to, że:

- problemy wynikające za zmiany charakteru użytkowania budowli rozpoczęły się po podpiętrzeniu wód Kanału dla potrzeb MEW – wystąpiły podtopienia oraz zagrożenia infrastruktury;
- szkodliwe oddziaływanie przy piętrzeniu do rzędnej 63,51 m n.p.m. występuje praktycznie na całej długości Kanału;
- piętrzenie wód Kanału na jazie w Bolesławcu wywołuje negatywne skutki, przy czym istnieje ścisła korelacja pomiędzy stanami wód w Kanale, a ilością skarg spowodowanych wielkością i liczebnością podtopień oraz wysokimi stanami wód podziemnych na użytkach rolnych – zachodzi związek pomiędzy wielkością produkcji elektrycznej a ilością skarg mieszkańców;
- nawet dla warunków przepływu średniego rocznego, bez piętrzenia na jazie występuje negatywne oddziaływanie wód Kanału Mosińskiego na przyległe tereny;
- przy piętrzeniu wody na jazie w km 8+820 na rzędnej 63,51 m n.p.m. występuje szkodliwe oddziaływanie na tereny przyległe, które jest wyraźnie widoczne praktycznie na całej długości Kanału z wyłączeniem odcinka w lesie od km 11+300 do km 14+280.

Ponadto zdaniem strony kluczowe znaczenie dla sprawy ma wskazanie w treści ekspertyzy (strony 74-75), że podtapiane są grunty położone w gminie Czempień.

Nawiązując do powyższych uwag strony Starosta Poznański zwraca uwagę, że na stronach 74 i 75 ekspertyzy znajduje się wykaz terenów, na których wg skarżących występowały podtopienia w wyniku piętrzenia. Wskazane działki zostały przekazane przez starostę autorom ekspertyzy w celu oceny wpływu piętrzenia na te grunty. Z oceny tej wynika, że oddziaływanie piętrzenia w Kanale do rzędnej 63,51 m n.p.m. zaznacza się na całej długości Kanału z wyłączeniem terenów leśnych (nadmienia się jednocześnie że piętrzenie do rzędnej 63,51 m n.p.m. nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania, lecz zbadane zostało wyłącznie na potrzeby organu do określenia oddziaływania piętrzenia dla charakterystycznych rzędnych), oraz że na gruntach na terenie gminy Czempień występujące szkodliwe oddziaływanie związane jest głównie ze zmianą użytków zielonych na grunty orne. Natomiast na gruntach położonych w gminie Kościan szkodliwe oddziaływanie na znacznych fragmentach doliny występuje już w warunkach przepływu bez piętrzenia i zwiększa się w wyniku zwiększania się arealu gruntów ornych. Wg ekspertyzy w przypadku użytkowania tych

gruntów jako trwałe użytki zielone zasięg oddziaływania piętrzenia był nieznaczny. Jednocześnie analizując część graficzną ekspertyzy można zauważyć, że obszar oddziaływania piętrzenia na terenie gminy Czempin przy rzędnej 63,11 m n.p.m., tj. rzędnej piętrzenia w obowiązującym pozwoleniu, jest niemal identyczny jak obszar oddziaływania przy przepływie bez piętrzenia (z wyjątkiem obszaru w okolicy ok. km 12+000 Kanału).

W przedmiotowej sprawie, pismem z dnia 17.08.2015 r., ponownie zajęła stanowisko radca prawny p. Danuta Pikor – pełnomocnik p. Józefa Lazarka, wskazując, że:

- zgromadzony w sprawie materiał wskazuje, że kwestionowany jest sam fakt piętrzenia wód Kanału Mosińskiego na jazie w km 8+820 do celów energetycznych, a sprawa kilkukrotnego przekroczenia dopuszczalnej rzędnej tego piętrzenia, spowodowanego czynnikami zewnętrznymi, ma drugorzędne znaczenie;
- zgodnie z art. 133 Prawa wodnego, w przypadku naruszenia interesów osób trzecich lub sposobu zmiany użytkowania wód w regionie wodnym, możliwe jest nałożenie na zakład posiadający pozwolenie wodnoprawne, w drodze decyzji, obowiązku wykonania ekspertyzy lub opracowania lub aktualizowania instrukcji gospodarowania wodą. Jednakże na podstawie tych dokumentów organ nie może cofnąć pozwolenia wodnoprawnego, a jedynie odpowiednio zmienić, ograniczając zakres korzystania z wód;
- mimo iż występują inne czynniki niż piętrzenie dla celów energetycznych, przyczyniające się do występowania niekorzystnych dla rolnictwa stosunków wodnych, p. Józef Lazarek dopuszcza możliwość obniżenia piętrzenia w okresie zimowym do rzędnej 63,00 m n.p.m. i rezygnacji z piętrzenia w kwietniu każdego roku, jeżeli poprawi to prowadzenie wiosennych prac rolnych;
- w sytuacji, gdy piętrzenie narusza interes społeczny albo ważne względy gospodarcze, zgodnie z art. 137 ustawy Prawo wodne, pozwolenie wodnoprawne może być cofnięte, ale za odszkodowaniem. Zdaniem strony zamiar cofnięcia pozwolenia na piętrzenie w okresie zimowym podyktowany jest względami gospodarczymi właścicieli gruntów położonych w pobliżu Kanału Mosińskiego, ale nie wykazano aby względy te przewyższały interes gospodarczy p. Józefa Lazarka i interes gospodarczy właścicieli gruntów położonych w pozostałej części doliny – w efekcie obniżenia piętrzenia, nie mówiąc o jego likwidacji, grunty te będą przesuszane, skutkując obniżeniem plonów. Ponadto według stanowiska strony całkowita likwidacja piętrzenia, jak wynika z ekspertyzy, nie przyczyni się do znacznego usprawnienia odpływu wody z terenu doliny i nadal będą powstawać okresowe zastoiska wody.

Nawiązując do powyższych uwag strony, należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie należy brać pod uwagę cały zgromadzony materiał dowodowy, a nie wyłącznie wykonaną w toku prowadzonego postępowania ekspertyzę. Z dokumentów wynika, że nastąpiło wielokrotne udokumentowane przekraczanie zakresu korzystania z wód – maksymalnego poziomu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego, co w ocenie organu nie ma znaczenia drugorzędnego, lecz stanowi przesłankę do cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego, zgodnie z przepisami art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne. Zlecenie przez Starostę Poznańskiego ekspertyzy miało na celu dodatkowo zbadać, czy cofnięcie pozwolenia jest proporcjonalne do zakresu naruszenia wymogów zawartych w pozwoleniu wodnoprawnym. Ponadto Starosta Poznański wyjaśnia, że przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z uwagi na naruszenie warunków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym – na podstawie ww. przepisu art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy, a nie przepisu art. 133 ustawy Prawo wodne, oraz że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest analiza czy jest uzasadnione interesem społecznym albo ważnymi względami gospodarczymi cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia za odszkodowaniem, o których mowa w art. 137 ustawy Prawo wodne, wobec czego zadaniem organu w tym postępowaniu nie jest badanie interesu gospodarczego stron.

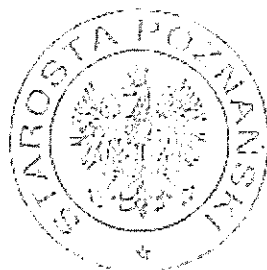
Po przeanalizowaniu dokumentacji zgromadzonej w toku ponownego rozpatrzenia sprawy cofnięcia bez odszkodowania decyzji z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielającej Panu Józefowi Lazarkowi - „ELKA” Józef Lazarek ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max} = 3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem, stwierdzono, że:

- W toku postępowania udokumentowano przekroczenie maksymalnej rzędnej piętrzenia wody na jazie w Bolesławcu w dniach: 21.01.2013 r., 13.01.2013 r., 30.01.2013 r., 31.01.2013 r., 01.02.2012 r. Złożone w sprawie wyjaśnienia dotyczyły przekroczeń w dniach 21.01.2013 r. oraz 30.01.2013 r., nie wyjaśniono natomiast przyczyn pozostałych naruszeń.
- Przeprowadzone postępowanie wykazało, że przyczyną przekroczonego piętrzenia w dniu 21.01.2013 r. nie było celowe działanie administratora jazu w km 26+630 Kanału Mosińskiego, polegające na podniesieniu zasuw jazu powodującym zwiększenie przepływu wody w kanale oraz wprowadzenie do kanału kry, gdyż we wskazanym okresie WZMiUW Rejonowy Oddział w Lesznie nie prowadził piętrzenia. Według wyjaśnień WZMiUW przekroczenie stanu maksymalnego na jazie w Bolesławcu w km 8+820 było wynikiem wysokich stanów wód w korytach wszystkich cieków i kanałów, na potwierdzenie czego załączono dane z prowadzonego przez wielkopolski zarząd monitoringu. W związku z panującymi warunkami atmosferycznymi, których skutkiem był wysoki poziom wody na ciekach i kanałach, w tym również w Kanale Mosińskim należało prowadzić systematyczną obserwację poziomu wody na łacie wodowskazowej, w celu nie przekroczenia maksymalnej rzędnej piętrzenia, wnoszącej 63,11 m n.p.m.
- Przekroczenie piętrzenia w dniu 21.01.2013 r. i 30.01.2013 r. według Pana Lazarka spowodowane było również oblodzeniem zasuw uniemożliwiającym ich podniesienie, panującymi warunkami atmosferycznymi oraz zanikiem napięcia w sieci energetycznej. w tej kwestii organ w dalszym ciągu podtrzymuje stanowisko, że zakład jest zobowiązany do przestrzegania warunków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym, co wiąże się również z koniecznością obserwacji panujących warunków atmosferycznych i w razie konieczności dostosowania rzędnej piętrzenia do rzędnej określonej w pozwoleniu wodnoprawnym. Należy zaznaczyć również, że zgodnie z operatem wodnoprawnym będącym podstawą wydania pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, obowiązkiem zakładu jest zapewnienie sprawnej obsługi jazu i utrzymania go w należytych stanie technicznym.
- Zgodnie z art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne pozwolenie wodnoprawne można cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania, jeżeli zakład zmienia cel i zakres korzystania z wód lub warunki wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu. Powyższy przepis zawiera dwa elementy będące przesłanką do cofnięcia pozwolenia, połączone alternatywą, czyli: „zmiana celu i zakresu korzystania z wód lub zmiana warunków wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu”. Zebrane w toku prowadzonego postępowania dokumenty nie wskazują na zmianę celu korzystania z wód – zakład korzysta z wody wyłącznie dla potrzeb małej elektrowni wodnej, co potwierdzone zostało w odwołaniu Pana Lazarka z dnia 11.07.2013 r., lecz doszło do wielokrotnego naruszenia warunków pozwolenia wodnoprawnego. Rzędna piętrzenia ustalona w przedmiotowym pozwoleniu jest rzędną maksymalną, do której można piętrzyć wodę. Zgodnie z operatem wodnoprawnym będącym podstawą wydania pozwolenia wodnoprawnego z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006 w okresie pozawegetacyjnym (czyli w okresie piętrzenia objętym niniejszym pozwoleniem) utrzymywanie wysokiego poziomu wody w kanale jest niekorzystne, *natomiast przy ciągłej pracy elektrowni wodnej niezbędne jest obniżenie poziomu piętrzenia wody na jazie do rzędnej 63,11 m n.p.m., wówczas nie będzie występowało okresowe podtapianie przyległych terenów, które w ostatnich latach zostały przekwalifikowane na grunty orne bardziej wrażliwe na podtapianie.*
- Starosta Poznański nadal podtrzymuje swoje stanowisko, że brak kontroli poziomu piętrzenia na jazie w km 8+820 Kanału Mosińskiego może skutkować zwiększeniem zasięgu jego oddziaływania. Ponadto może również wpłynąć negatywnie na gospodarowanie wodami Kanału Mosińskiego, do którego, zgodnie z operatem, kierowane są wody Kanału Kościańskiego Obry i rzeki Mogilnica z pominięciem doliny Wielkiego Łęgu, poprzez niezapewnienie swobodnego przejścia wielkich wód zimowych. Biorąc pod uwagę powyższe oraz decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 07.03.2014 r., znak: ZOO-552-121W13/68/277/14, zgodnie z którą w celu cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego organ winien uzasadnić czy cofnięcie pozwolenia jest proporcjonalne do zakresu naruszenia warunków ustalonych w pozwoleniu, Starosta Poznański zlecił wykonanie ekspertyzy mającej na celu ocenę wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w miejscowości Bolesławiec, gm. Mosina, w km 8+820 kanału, na tereny przyległe.

- Wykonana na zlecenie Starosty, przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu w 2014 r., ekspertyza pt. „Ocena wpływu piętrzenia wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w miejscowości Bolesławiec, gm. Mosina, w km 8+820 kanału, na tereny przyległe do Kanału Mosińskiego, wykazała, że przy piętrzeniach wody dla potrzeb małej elektrowni wodnej i znacznych zmianach zagospodarowania terenów przyległych polegających na przekształceniach trwałych użytków zielonych na grunty orne, szkodliwe oddziaływanie na grunty przyległe przy piętrzeniu do rzędnej 63,51 m n.p.m. występuje praktycznie na całej długości kanału, z wyłączeniem odcinka, gdzie występują lasy. Są to warunki niekorzystne dla użytkowania rolniczego zarówno gruntów ornych jak i użytków zielonych. Zgodnie z wykonaną ekspertyzą również wyniki przeprowadzonej symulacji dla piętrzenia do rzędnej 63,11 m n.p.m. pokazały obszary, z których niemożliwe jest odwodnienie grawitacyjne. Z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego w związku z przekraczaniem maksymalnej rzędnej piętrzenia 63,11 m n.p.m. w uzupełnieniu do ekspertyzy wskazano również jakie będą skutki przekroczenia tej rzędnej, uwzględniając przekroczenie maksymalnej rzędnej o 20 cm – stwierdzone w toku prowadzonego postępowania. Na mapie dołączonej do pisma z dnia 10.04.2015 r. przedstawiono skutki takiego przekroczenia oraz wskazano, że są to warunki niekorzystne dla użytkowania rolniczego zarówno na użytkach rolnych jak i użytkach zielonych, jak przedstawiono w wykonanej ekspertyzie. Również przytoczony powyżej zapis w operacie wodnoprawnym wskazywał na konieczność obniżenia piętrzenia wody poza okresem wegetacyjnym do rzędnej 63,11 m n.p.m., gdyż wyższy poziom może powodować występowanie podtopień terenów przyległych, co potwierdziła ekspertyza.
- Do akt sprawy na wniosek pełnomocnika p. Józefa Lazarka włączono również ekspertyzę pt. „Analiza i ocena wpływu piętrzenia wody przez jaz na kanale Mosińskim – km 8+820 na tereny przyległe”, opracowaną przez dr hab. inż. prof. nzw. ZUT Władysława Bucholza, w maju 2013 r., która wykazuje brak negatywnego wpływu piętrzenia na grunty przyległe. Zgodnie z przedłożoną ekspertyzą przeprowadzone obliczenia, badania i analizy wykazały, że wpływ piętrzenia na jazie na tereny przyległe jest pomijalnie mały i powinien być utrzymywany na stałym poziomie rzędu 63,51 m n.p.m. bez obniżania go w innych okresach rocznych. Ponadto w powyższej ekspertyzie wskazano na konieczność wyjaśnienia problemu melioracji nierównomiernie rozłożonych oraz ich braku, oraz na brak rowów opaskowych, a także na negatywne skutki długotrwałego obniżenia zwierciadła piętrzonej wody na jazie w Bolesławcu dla lasów przylegających do Kanału.
- Analizując materiał dowodowy organ oparł się na ekspertyzie opracowanej przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu, przygotowanej na podstawie wykonanych wszechstronnych badań, materiałów archiwalnych, w której wykorzystano najbardziej aktualne materiały w tym w szczególności mapy cyfrowe, przeprowadzono wizje terenowe oraz dodatkowe pomiary, aby zebrać obiektywny materiał do opiniowania. Opracowano bardzo szczegółowo wyniki badań umożliwiające podjęcie wszechstronnych i obiektywnych wniosków. Jej celem było nie tylko określenie skutków piętrzenia czy przekroczenia rzędnej piętrzenia, ale również ustalenie takiej rzędnej, przy której nie będzie występować negatywne oddziaływanie na tereny przyległe do Kanału Mosińskiego.
- Biorąc pod uwagę, że Ekspertyza IŚRiL PAN wykazała negatywne skutki piętrzenia wód Kanału na grunty przyległe, oraz że zarówno ekspertyza wykonana na zlecenie p. Józefa Lazarka jak i ekspertyza wykonana przez Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu potwierdzają potrzebę piętrzenia wód Kanału Mosińskiego w celu zapobieżenia przesuszeniu gleb przyległych do Kanału, uwzględniając jednocześnie zapis art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne, mówiący że w przypadku jeśli zakład zmienia warunki wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu organ może pozwolenie wodnoprawne cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania, Starosta Poznański doszedł do przekonania, że w przedmiotowej sprawie właściwym będzie ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego poprzez ustalenie maksymalnej rzędnej piętrzenia na rzędnej 62,80 m n.p.m. – ustalonej w ekspertyzie jako optymalny poziom piętrzenia, przy którym nie będzie występować negatywne oddziaływanie na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie Od niniejszej decyzji służy Stronom prawo wniesienia odwołania do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, za pośrednictwem Starosty Poznańskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Z UD. STAROSTY
P. Kępczyński
Miejscowość: Wągorzewska
ul. Piłsudskiego 10
16-110 Wągorzewska, Holandia i Leszno

Strony postępowania:

1. Pan Józef Lazarek
„ELKA” Józef Lazarek, ul. Szkolna 59a, 43-230 Goczałkowice
reprezentowany przez pełnomocnika – Panią Danutę Pikor
Kancelaria Radców Prawnych CIC Danuta Pikor, Michał Behenke Sp.p.
ul. Śląska 50/6, 81-310 Gdynia
2. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu
ul. Piekary 17, 60-967 Poznań.
3. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu
Inspektorat Przeźmierowo, Baranowo ul. Budowlanych 8, 62-081 Przeźmierowo
- ④ 4. Burmistrz Gminy Mosina
Plac 20 Października 1, 62-050 Mosina.
5. Burmistrz Gminy Czempień
reprezentowany przez pełnomocnika – Panią Aleksandrę Urbanowską – Bohun
Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych P.J. Sowisło & Topolewski S.K.A
ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 231/239, 61-485 Poznań.
6. Związek Spółek Wodnych w Środzie Wielkopolskiej
ul. Libelta 4, 63-000 Środa Wielkopolska.
7. Nadleśnictwo Konstantynowo
Konstantynowo 1, 62-053 Pecna.
8. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, Rejonowy Oddział w Lesznie
ul. Śniadeckich 5, 64-100 Leszno.
9. Spółka Wodna Melioracji Nizin Obrzańskich
Bonikowo ul. Dworcowa 27, 64-000 Kościan.
10. Polski Związek Wędkarski Okręg w Poznaniu
ul. Znanińskiego 9, 60-682 Poznań.
11. i 12. aa.

Sprawę prowadzi:
Ewa Robacka, główny specjalista
tel. 61 8410 576

zobacz w 3 do pisma w ZB.5520.26.2015 z 17.12.2015
REGIONALNY ZARZĄD GOSPODARKI WODNEJ
W POZNANIU

PION ZARZĄDZANIA ZASOBAMI WODNYMI

Poznań, dnia 20.11.2015 r.

ZOO.4410.92.2015.1897

13523 - OS

*ok-dko
Dykt
27.11.2015*

wg rozdzielnika

Zarząd Zlewni Górnej Warty
w Skęczniewie
Skęczniew 57
62 - 730 Dobra
tel. 63 279 09 00
fax 43 678 17 48

Zarząd Zlewni Noteci
w gószczy
ul. Marchkowskiego 1
85 - 056 Bydgoszcz
tel. 52 376 84 50
fax 52 322 37 66

Zarząd Zlewni Środkowej i Dolnej Warty
w Poznaniu
ul. Czarna Rola 4
61-625 Poznań
tel. 61 827 06 00
fax 61 827 06 01

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
w Poznaniu
ul. Szewska 1
61 - 760 Poznań
tel. 61 856 77 00
fax 61 852 57 31

Dotyczy: *odwołania Pana Józefa Lazarka reprezentowanego przez radcę prawnego Panią Danutę Pikor z Kancelarii Radców Prawnych CIC Pikor, Bohnke, Dmoch, Fryzowski Sp. p. od decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 24.09.2015 r., znak: WŚ.6341.1.40.2013.V ograniczająca bez odszkodowania, pozwolenie wodnoprawne z dnia 30.03.2007 r., znak: WŚ.V.6223-9-1/6/2006, udzielone Panu Józefowi Lazarkowi prowadzącemu działalność pod nazwą „ELKA” Józef Lazarek, ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice, na piętrzenie wód Kanału Mosińskiego za pomocą jazu zlokalizowanego w km 8+820 kanału do rzędnej maksymalnej 63,11 m n.p.m., w okresie od 1 października do 30 kwietnia roku następnego, oraz na pobór wody powierzchniowej z Kanału Mosińskiego w ilości $Q_{max}=3,0 \text{ m}^3/\text{sek}$ w ciągu całego roku dla celów małej elektrowni wodnej – z równoczesnym zrzutem, w ten sposób, że: ustalono maksymalną rzędną piętrzenia wód Kanału Mosińskiego wynoszącą 62,80 m n.p.m.*

Na podstawie art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn zm.) zawiadamiam, że ze względu na skomplikowany charakter, ww. sprawa zostanie załatwiona w terminie późniejszym, do dnia **08 stycznia 2016 r.**

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego organ administracji publicznej zobowiązany jest zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z aktami sprawy można zapoznać się w siedzibie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, Pion Zarządzania Zasobami Wodnymi, ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań (tel. 61 665 45 32).

Pouczenie:

- w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu, w razie zaniedbania tego obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

z up. Dyrektora RZGW Poznań

[Signature]
mgr inż. Paulina Korcz-Glejnieczak
KIEROWNIK
WYDZIAŁU POSTĘPOWAN ADMINISTRACYJNYCH

P.K-O.

Pion Zarządzania Zasobami Wodnymi

ul. Grunwaldzka 21, 60 - 783 Poznań
telefon 61 665 45 35, fax 61 865 69 53
Regon 000079243

www.poznan.rzgw.gov.pl
zasoby.wodne@rzgw.poznan.pl
NIP 778-11-73-212

Rozdzielnik:

1. Danuta Pikor
Kancelaria Radców Prawnych CIC Danuta Pikor, Michał Behnke Sp. p.
ul. Śląska 50/6, 83-310 Gdynia (Pełnomocnik Józefa Lazarek
„ELKA” Józef Lazarek, ul. Szkolna 69a, 43-230 Goczałkowice
2. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu
ul. Pickary 17, 60-967 Poznań,
3. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu
Inspektorat Przeźmierowo, Baranowo ul. Budowlanych 8, 62-081 Przeźmierowo,
- ④ 4. Burmistrz Gminy Mosina
Plac 20 Października 1, 62-050 Mosina,
5. Aleksandra Urbanowska-Bohun, Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych P.J. Sowisło
& Topolewski S.K.A, ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 231/239, 61-485 Poznań
(pełnomocnik Burmistrza Gminy Czempin)
6. Związek Spółek Wodnych w Środzie Wielkopolskiej
ul. Libelta 4, 63-000 Środa Wielkopolska,
7. Nadleśnictwo Konstantynowo
Konstantynowo 1, 62-053 Pecna,
8. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, Rejonowy Oddział w Lesznie
ul. Śniadeckich 5, 64-100 Leszno,
9. Spółka Wodna Melioracji Nizin Obrzańskich
Bonikowo, ul. Dworcowa 27, 64-000 Kościan,
10. Polski Związek Wędkarski Okręg w Poznaniu
ul. Znanickiego 9, 60-682 Poznań,
11. Starosta Poznański, ul. Jackowskiego 18, 60-509 Poznań.
12. aa.

**Burmistrz Gminy
Mosina**

Rada Miejska w Mosinie
Wpł. dnia 14.12.2015 r.
Nr sprawy BR.0004.66.2015

Mosina dnia, 9 grudnia 2015 r

MK.0003.110.2015

**Pani
Małgorzata Kaptur
Przewodnicząca
Rady Miejskiej w Mosinie**

W odpowiedzi na zapytania Radnych Rady Miejskiej w Mosinie Waldemara Wiązka i Andrzeja Rażnego z sesji Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 26 listopada 2015r. (przekazany pismem p. Julii Olejniczak –Kowalskiej Sekretarza Gminy Mosina) w sprawie:

1. Ruchu pojazdów ciężarowych na ul. Mocka oraz ul. Wodnej przez firmę Trakcja PRKiL

Mając na względzie ustawowy obowiązek ochrony dróg publicznych, interes uczestników ruchu drogowego oraz bezpieczeństwo mieszkańców wyjaśniam, iż Gmina Mosina zobowiązała Wykonawcę do podpisania Porozumienia na korzystanie z dróg gminnych w celu dowozu niezbędnych materiałów związanych z obsługą inwestycji pn. „Kontynuacja robót modernizacyjnych linii kolejowej E59 (roboty – torowo – podtorzowe i okołotorowe) w ramach Projektu POIiŚ 7.1-5.1 „Modernizacja linii kolejowej E59 na odcinku Wrocław- Poznań, ETAP III, odcinek Czempień Poznań” oraz „Budowa obiektów inżynierskich w km 160,857; km 155,170 i km 145,650 linii kolejowej nr 271 Wrocław – Poznań, w ramach Projektu POIiŚ 7.1.-5.1 „Modernizacja linii kolejowej E59 na odcinku Wrocław – Poznań, Etap III, odcinek Czempień Poznań: w zakresie zamówienia częściowego A – wiadukt kolejowy w km 145-650 w m. Mosina” Obecnie trwają negocjacje i rozmowy pomiędzy Wykonawcą a Gminą Mosina w celu ustalenia szczegółowej trasy dla pojazdów obsługujących w/w inwestycję. Tym samym w opracowaniu jest także foto rejestracja i ocena stanu dróg, które zostaną objęte porozumieniem. Wśród wstępnych rozmów Wykonawca firma TRAKCJA PRKiL nie wskazała ul. Wodnej w Mosinie jako drogi dojazdowej.

2. Łamanie przepisów ruchu drogowego przez kierowców pojazdów ciężarowych powyżej 3,5t i wjazdu pod znak zakazu B-18 na ul. Krosińskiej w Mosinie.

Odpowiadając na wniosek Radnego Pana Waldemara Wiązka informuję, iż Burmistrz Gminy Mosina zwrócił się z wnioskiem do Komendanta Policji w Mosinie o cykliczne kontrole prędkości na ul. Krosińskiej pismem znak: MK.70215.162.2015 z dnia 20.10.2015r.

W związku z powtarzającym się łamaniem Prawa o ruchu drogowym, Burmistrz Gminy Mosina wznowi wniosek do Policji o kontrolę na ul. Krosińskiej.

3. Kontenerów na odzież używaną

Odpowiadając na zapytanie dotyczące żółtych kontenerów na odzież używaną, Pana Radnego Andrzeja Rażnego, wyjaśniam, iż Gmina Mosina nie wyraziła zgody na ustawianie ww. kontenerów na nieruchomościach należących do Gminy, z uwagi na trudności w egzekwowaniu ich usuwania i utrzymania porządku. Gmina nie ma natomiast wpływu na ewentualne uzgodnienia właścicieli prywatnych nieruchomości. Kontener na ul. Czwartaków usytuowany jest w pasie drogi gminnej, stąd podjęte zostaną działania w celu jego usunięcia.

MURMISTRZ
Jerzy Rys
mgr inż. Jerzy Rys

Otrzymują:

1. Adresat
2. Pan Waldemar Wiązek
RADNY RADY MIEJSKIEJ W MOSINIE
3. PAN RADNY ANDRZEJ RAŻNY
RADNY RADY MIEJSKIEJ W MOSINIE
4. MK – a/a

Sprawę prowadzi:

Referat Mienia Komunalnego

GG.0301.119.2015.PS

**Pani
Małgorzata Kaptur
Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Mosinie**

Szanowno Pani Przewodnicząca,

W odpowiedzi na zapytania radnych zadane podczas sesji Rady Miejskiej w Mosinie w dniu 26 ^{LISTOPADA 11} października 2015r. dotyczące sprawozdania z działalności Burmistrza Gminy Mosina w zakresie Referatu Geodezji i Nieruchomości Urzędu Miejskiego w Mosinie, przekazuję co następuje:

Ad. 1 W odpowiedzi na zapytanie Radnej Marii Witkowskiej informuję, że pismo do PODGiK w Poznaniu dotyczyło przebiegu granic ulicy Wąskiej w Rogalinku.

Ad. 2.1 W odpowiedzi na zapytanie Radnej Małgorzaty Rajkowskiej informuję, że pismo o rozpoczęciu procedury podziałowej zostało wysłane do prywatnych właścicieli nieruchomości i dotyczyło podziału ich własności zlokalizowanej w miejscowości Czapury.

Ad. 2.2 W odpowiedzi na zapytanie Radnej Małgorzaty Rajkowskiej informuje, iż można dokonać podziału nieruchomości z urzędu, jeżeli podział ten jest niezbędny do realizacji celów publicznych – a wytyczenie nowych dróg z planu miejscowego – jest celem publicznym. Przedmiotem podziału będzie wydzielenie tzw. trójkąta widoczności w obrębie skrzyżowania ulic Poznańskiej i Promowej.

Ad. 2.3 W odpowiedzi na zapytanie Radnej Małgorzaty Rajkowskiej informuję, iż podjęcie przez Radę Gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej – (zgodnie z ustawą o drogach publicznych) - wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ta droga zlokalizowana. W przypadku wysłanych zapytań do właścicieli nieruchomości nie dotyczyło to miejscowości Czapury. Pisma do Sołtysów dotyczą wyrażenia aprobaty dla nazwy zaproponowanej przez właścicieli nieruchomości drogowej.

Ad.3. W odpowiedzi na zapytanie Radnego Michała Kleibra informuję, że protokół inwentaryzacyjny nr 4/2015 został sporządzony w związku zamiarem nabycia przez Gminę Mosina, w trybie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 10 maja 1990r. Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990r. Nr 32, poz.191 z późn. zm.) nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego, oznaczonych geodezyjnie jako obręb Mosina, działki nr 1023/1, 1029/2, 1015/2, 1000/2. Protokół inwentaryzacyjny wywieszony został na tablicach Urzędu Miejskiego w Mosinie, a informacja o wywieszeniu umieszczona została na BIP wraz z protokołem.

Ad.4. W odpowiedzi na zapytanie Radnego Łukasza Kasprowicza informuję, że rezygnacja z prawa pierwokupu dotyczyła nieruchomości oznaczonej jako obręb Mosina, działka nr 262/13.

Otrzymuje:

1. Adresat,
2. Sekretarz Gminy wm.
3. GG. a. a.

2 parazanteem
Przemysław Mieloch
Przemysław Mieloch
Zastępca Burmistrza